Nr. 75. Piątek, 2 Kwietnia 1886. **Rok 76.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.;** za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct. **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Minister wyznań i oświecenia zamianował radcę ministeryalnego w c. k. Ministerstwie wyznań i oświecenia dr. Edwarda Rittnera członkiem prawno-historycznej komisyi egzaminacyjnej państwowej w Wiedniu.

[illegible]

Nr. 20. Ob[illegible] z dnia 7 lutego [illegible] leniu prawa do pobierania op[illegible] czych: Obszarowi dworskiemu w U[illegible]wku od przewozu przez rzekę Bug; gminie w Dobrowlanach od przewozu przez rzekę Łomnicę; obszarowi dworskiemu w Kutkorzu od mostu na rzece Pełtwi; obszarowi dworskiemu w Wiktorowie od mostu na rzece Łukawicy; gminie Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Bugu i od mostu na rzece Kamionce.

Nr. 21. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1886 r. l. 6.850, o udzieleniu prawa do pobierania opłat mytniczych: Radzie powiatowej w Rudkach na drodze powiatowej Komarzańsko-Gródeckiej; Radzie powiatowej w Krośnie od mostu na rzece Wisłoku przy drodze z Krosna do Korczyny.

Nr. 22. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1886 roku l. 6.850, o udzieleniu prawa do pobierania opłat mytniczych Radzie powiatowej w Nowym-Sączu na drogach powiatowych Krzyżówka, Muszynka i Krzyżówka-Krynica-Muszyna.

Nr. 23. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1886 roku l. 6.850, o udzieleniu prawa do pobierania opłat mytniczych: Radzie powiatowej w Limanowy, na drodze powiatowej Kamienicko-Stopnickiej; Radzie powiatowej w Kolbuszowy na drodze powiatowej z Majdanu do Kolbuszowy; Radzie powiatowej w Wadowicach od mostu na rzece Skawie przy drodze Wadowicko-Czernichowskiej i od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach.

Nr. 24. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1886 r. l. 6.850, o udzieleniu prawa do pobierania myta na drodze Dolińsko-Węgierskiej.

Nr. 25. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1886 r. l. 6.850, o udzieleniu prawa do poboru myta mostowego na drodze gminnej Nowy Targ-Zakopane.

Nr. 26. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1886 r. l. 6.850, o udzieleniu prawa [illegible] pobierania opłat mytni[illegible] rzece Wiśle od [illegible] nicy Radwań[illegible] im w Czer[illegible]

[illegible]

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 kwietnia

Większa część dzienników podnosi, iż w dziejach parlamentarnych Monarchii austryackiej ubiegły i bieżący tydzień zajmie wybitniejsze miejsce, w toku bowiem posiedzeń tych tygodni tak w Izbie deputowanych jak i w Izbie panów Rząd kilkakrotnie wziął bardzo żywy udział w dyskusyi, a jeżeli wygłaszane z za stołu ministeryalnego mowy, ujmiemy w jedną całość, wówczas będziemy mieli przed sobą jasny, silnie nakreślony program rządowy, przedstawiający wybornie cele i tendencye obecnego gabinetu. Mowy pp. Ministrów objęły szerokie i ze wszech miar ważne pola: kwestyę socyalną, politykę finansową, położenie ekonomiczne, sprawy kolei żelaznych, wreszcie publiczną oświatę, a wobec tych wszystkich kwestyj zajął Rząd tak dobitne stanowisko, iż wszelka wątpliwość co do jego celów stała się niemożebną.

W szeregu ostatnich enuncyacyj rządowych zwróciły na siebie baczną uwagę dwie mowy p. Ministra wyznań i oświaty, dr. Gautscha. Jeżeli uzasadnionem jest twierdzenie, że Minister wówczas dopiero może uważać swoje stanowisko za utrwalone, gdy mu się powiedzie zapewnić sobie powagę także w parlamencie, gdy wobec prądów partyjnych i nacierających na niego mowców, zdoła dać dobitny i niedwuznaczny wyraz swoim zapatrywaniom, jeżeli, powtarza[illegible] to nawet naj[illegible]

[illegible] wszej mowy p. Minis[illegible] wiedzi na wywody jednego z tych deputowanych, którzy uważają się za powołanych do namiętnego krytykowania wszystkiego, co nie da się pogodzić z ich intencyami; podnieść jednak musimy jeden ustęp, który był repliką na wezwanie deputowanego szląskiego, aby stan nauczycielski zajął odporne stanowisko wobec reskryptu szefa oświaty w sprawie rewizyj bibliotek szkolnych. P. Minister pojmując całe niebezpieczeństwo podobnego objawu, wystąpił przeciw tej taktyce z naciskiem, który dowiódł, że nowy kierownik Ministerstwa publicznej oświaty posiada dostateczny zasób energii dla utrzymania powagi swojego urzędu P. Minister oświadczył kategorycznie, iż na przyszłość nauczyciele muszą bezwarunkowo poddać się jego poleceniom, a sposób, w jaki dał to oświadczenie musiał obudzić powszechne przekonanie, że p. Minister nie da się żadnemi względami sprowadzić z obranej drogi, i znajdzie właściwe środki dla zapewnienia poszanowania instrukcyom, wydanym z jego natchnienia. W pierwszem swojem wystąpieniu p. Minister znalazł także sposobność do określenia podstaw wychowania młodzieży. Oświadczył on, że zna tylko jedną szkołę, którą zdecydowany jest rozwijać i pielęgnować, mianowicie szkołę austryacką, a nie pozwoli, aby była ona urządzona wedle życzeń lub zachcianek pewnego stronnictwa. Szkoła austryacka powinna rozwijać ducha patryotycznego, a celem oświa[illegible] musi być wychowanie dobrych

[illegible] przekonały [illegible] pragną skons[illegible] [illegible]ków i wzmocni[illegible] pozycyi rządowej, że gabinet pozyskał znakomitą siłę, męża silnej inicyatywy i niezłomnej woli. Na ławach opozycyjnych pierwsze wystąpienie pana Ministra, dr. Gautscha, wywołało również silne

LISTY Z KRAKOWA

XIII.

Że człowiek po śmierci zyskuje na sławie i znaczeniu, zwłaszcza w Polsce — to rzecz wiadoma. Ile jednak, nie tylko u nas, ale w ogóle, zyskuje autor i to do pewnego stopnia słusznie, po zgonie a szczególniej [illegible] najbardziej wystawiony na zawiść, zawiść, współzawodnictwo, intrygi i kaba[illegible]wem autor dramatyczny?

[illegible]nie to zadałem sobie, przeglądając [illegible] II, Seryi I, Dzieł Józefa [illegible]skiego, zawierający Tom I. Dramatów, dopiero co wyszły tu z druku. —

Przedewszystkiem trzeba w ogóle wiedzieć, czy utwory dramatyczne zdolne są przeżyć autora — pierwsza to wskazówka i oznaka ich wartości — zwykle bowiem rodzic jest ich zgonu świadkiem, chociaż przypisuje go niemal zawsze złości, przewrotności lub nieudolności ludzkiej. Jeżeli jednak dzieło sceniczne ma w sobie samem dość sił, aby żywot jego przedłużył się po za grobem jego twórcy, to niezawodnie zalety jego będą wtedy lepiej, bezstronniej, dokładniej, bo spokojniej ocenione; wzrośnie też ich znaczenie wobec ludzi myślących a nawet wobec tłumów, a jeżeli prócz tego pisarz miał sobie właściwy sposób tworzenia, jeżeli jego twórczość miała w swoich dodatnich i ujemnych stronach, pewną samodzielność i oryginalność, to wtedy, tem wyżej szacowane będą jego utwory po śmierci; tak jak owe dzieła artystów, noszące na sobie indywidualne piętno, nie łatwe a najczęściej nie dające się wskrzesić lub nawet naśladować. Wiele tu zależy od osobistości i od tego o ile ona była w swoich tworach samorodną i do innych nie podobną.

Z tego głównie punktu widzenia zdaje mi się, że Szujski jako dramaturg już zyskał wiele po śmierci a że znaczenie jego i doniosłość na tem polu z czasem tylko zmięszać się będą. —

Przedewszystkiem muszę na chwilę odłożyć pytanie, dotyczące sceniczności utworów Szujskiego; bo gdyby nawet istotnie odpowiedź na nie miała negatywnie wypaść, to jeszcze dramata jego zawierają tyle głębokich myśli historycznych, tyle prawd społecznych, tak doniosłe studya nad charakterem narodowym, że tem samem pierwszorzędne zajmują miejsce w rozwoju literatury i ducha polskiego a już dla poznania Szujskiego, jego epoki i szkoły, nie tylko są niezbędnemi, ale w pierwszym stoją rzędzie. Szujski może nad wszelkie inne przenosił formę dramatyczną; odpowiadała ona jego skłonności do polemiki, nie do tej tuzinkowej, która polega na zapytaniach i odpowiedziach, na zaczepkach i odparciu tychże; ale jego zamiłowaniu do walki i zapasów psychologicznych. Ztąd wlał on w swoje dramata najcelniejszą może część swojego ducha, swoich przekonań, swej miłości do Polski i żalu do tego wszystkiego, co jej zguby stało się przyczyną. Stwarza to już nadzwyczaj dramatyczny żywioł i dramatyczne kolizye. Widzimy tu bowiem wyższy a natchniony umysł w walce szlachetnej, ale wytrwałej i zaciętej z tem wszystkiem i z temi wszystkiemi, którym przypisuje on upadek swojego ideału i tego, co najgoręcej pokochał. — Tragiczność podobnych zapasów jest potężną i ona stanowi treść a tem samem nieposlednią wartość dramatycznych utworów Szujskiego. Dzieła mające w sobie ten pierwiastek, całkiem nie scenicznemi, w wyższem znaczeniu tego wyrazu, być nie mogą, bo ich podwalin i budowy główny czynnik, ma w sobie wszelkie a odwieczne i nieśmiertelne warunki żywotności; to jest przywilej przemawiania do wyobraźni i serc ludzkich. — Słowem wartość bezwzględna dramatów Szujskiego jest tak dalece istotną i żywotną a dla naszego polskiego społeczeństwa doniosłą, że pytanie dotyczące ich sceniczności staje się podrzędnem, schodzi na plan drugi, jako zależne przeważnie od umiejętności reżyserskiej, zdolności artystów i — wykształcenia publiczności. —

Pomimo tego są wady i ujemne strony, które niezawodnie wpływają na powodzenie przedstawionego dzieła. Nie brak takich w dramatycznych utworach Szujskiego. Bardzo często pragnął on za wiele powiedzieć, a nie zawsze jasno mówił; żądał aby publiczność zbyt wiele się domyślała; chciał aby w niej nastrój odnośnie do przedmiotu, kiedy słuchała, był taki sam, jak u niego kiedy pisał a nie przygotowywał jej do tego stopniowo. Nieraz czytając swój dramat, zwracał uwagę na głęboką, ale też głęboko ukrytą myśl, i aby ją uczynić przystępną słuchaczowi, musiał ją rozwijać, tłómaczyć i komentarzem opatrywać, a gdy wybrany taki słuchacz podnosił zarzut, że jeżeli dla niego potrzebną jest glossa — to co publicznie, i jak się zoryentuje bez niej publiczność? Szujski nie zawsze temu rozumowaniu przyznawał słuszność i znowu za wiele od publiczności żądał. Język piękny i wytworny, wiersz jędrny i dobrze ulany, nie chroniły przecież przed pewną zawiłą myślą i czasem nieprzezwyciężonemi w dykcyi trudnościami. Gdy jednak wiersz ten zupełnie dobrze jest wypowiedziany z właściwie położonym naciskiem na wyrazy i zdania, wtedy jaśnieje on wielkiemi pięknościami i bogactwem — ale nawet dla wytworniejszego aktora zadanie łatwem nie jest. Nareszcie obfitość historyozoficznych myśli i gorących uczuć, jest niekiedy tak wielką, że powstaje tłok, ścisk i nawet zamięszanie, wśród którego giną i nikną założenie, akcya a zwłaszcza zakończenie. Zwykle koniec w dramatach Szujskiego jest najsłabszym, a początek najwspanialszym. — Ale jest to rzecz najważniejsza w dramacie, bo są charaktery i rzecz najgłówniejsza w dramacie historycznym — koloryt epoki, wierne odtworzenie moralnej i materyalnej jej strony, obyczajów, uczuć i namiętności. Szujski umie uosobić każdą wielką wadę, każdy nałóg, każdą namiętność narodowo-historyczną w swoich postaciach, tak dobrze w pierwszorzędnych jak podrzędnych osobach dramatu, czy bierze je żywcem z dziejów, czy stwarza je na to, aby przedstawiały pewną stronę charakteru narodowego; ale nie robi z nich postaci emblematycznych; przeciwnie stawia na scenie ludzi prawdziwych, ludzi z wadami, nałogami, namiętnościami, żyjących i działających przez nie, lecz nie na to jedynie, aby je uwydatnić i zaprezentować, i tu jest prawdziwym dramaturgiem, bo stwarza charaktery i jest wiernym dramaturgiem historycznym, bo te charaktery jak współdziałają, tak też tłómaczą dziejowe wypadki, katastrofy, zwycięstwa, upadki i kataklizmy, które niczem innem nie są jak tylko wynikiem ludzkich działań i następstwem przyczyn tych działań, czyli charakterów. — A do stworzenia tych postaci służy zarówno Szujskiemu historyozofia jak intuicya, znajomość serca ludzkiego a przedewszystkiem serca polskiego i dar odczucia przeszłości nietylko za pomocą zgłębienia jej ale także zbadania teraźniejszości. Szujski zatem jest w swoich dramatach historykiem, filozofem i poetą, czyli dramaturgiem historycznym, a dramata jego wzięte razem, jako całość, stanowią straszną tragedyę, rozegraną nie w rodzinie, nie w jednej warstwie społecznej, ale wśród całego narodu, tragedyę wielkości i upadku tego narodu i państwa, a zatem tragedyę nad tragedyami. Pod tym względem, ale tylko pod tym, nie zaś co się tyczy kolorytu, budowy, twórczości i artyzmu, łatwo dopatrzeć się pokrewieństwa między

wrażenie, panowie z lewicy przekonali się bowiem, że w Ministerstwie oświaty publicznej wieje duch samodzielny, że gospodarzem jest tam mąż świadomy swoich celów, który nie da się zastraszyć ani żadnemi demonstracyami i tyradami opozycyjnej pedagogiki, ani też mowami parlamentarnemi „ostrzejszego tonu“.

Niemniej doniosłą była druga z rzędu mowa, w której p. Minister oświaty dotknął najrozmaitszych a żywotnych kwestyj nowoczesnego wychowania publicznego, zaznaczył kierunek w jakim to wychowanie dążyć powinno, i w ogólnych zarysach plan reformy szkół średnich. Słowa te, jak niemniej ów ustęp mowy, w którym pan Minister podniósł potrzebę popierania ubogich a utalentowanych uczniów, nieomieszkają niezawodnie wywołać gorącego zadowolenia w najszerszych kołach ludności. Wyraz temu zadowoleniu dała już w sposób dobitny cała prawie Izba, darząc dostojnego mowcę hucznemi i ciągłemi oklaskami. Nawet pisma opozycyjne zmuszone są przyznać, iż p. Minister odgadł intencye ogromnej części ludności, że wywody jego dotykały praktycznych potrzeb, i są rękojmią, iż poziom oświaty uczniów szkół średnich nie zostanie obniżonym, ani spaczonym. Oklaski, jakie ze wszystkich stron towarzyszyły mowie pana Ministra, pozwalają mieć nadzieję, iż JE. dr. Gautsch w swoich reformach dla podniesienia oświaty, dla podniesienia ogólnego duchowego poziomu, może liczyć na poparcie ogromnej większości parlamentu.

Budżet państwa na r. 1886.

VI.
Oświecenie publiczne.

[illegible] su[illegible] sza[illegible] równaj[illegible] datki nierozło[illegible] przeto w miarę [illegible] średnie uczestniczą; suma z[illegible] rozłożonych czyni 4,891.535 zł., a w niej mieści się na Galicyę kwota 893.300 zł., czyli o 16.800 zł. większa niż wedle uchwał na rok ubiegły, z której znów przypada 764.900 zł. (o 15.800 zł. więcej) na gimnazya, a 128.400 zł. (o 1000 zł. więcej) na szkoły realne. Podwyżka wydatków na Galicyę co do gimnazyów pochodzi ze stopniowego uzupełnienia gimnazyów w Sanoku, z utworzenia niektórych (razem 11) klas równorzędnych; z przeniesienia jednej nadkompletnej posady nauczycielskiej przy lwowskiej szkole realnej do tamtejszego gimnazyum czwartego; co do szkół realnych zaś z prawdopodobnego utworzenia dwu klas równorzędnych przy szkole realnej w Jarosławiu; a co do wszystkich szkół średnich jeszcze z przyrostu dodatków pięcioletnich do płac nauczycielskich.

Dochody z szkół średnich mają dać skarbowi 965.598 zł., t. j. o 117.356 zł. mniej niż wedle uchwał na rok ubiegły. Wielka ta różnica tyczy się działu dochodów nadzwyczajnych, w którym ubywa 156.000 zł. zwrotu pożyczki udzielonej miastu Pradze, a spłaconej w roku zeszłym; w dziale dochodów zwyczajnych jest podwyższenie się ich o 39.270 zł. Z Galicyi ma wpłynąć 188.176 zł., czyli o 9756 zł. więcej. Przysporzenie dochodów jak w ogóle, tak i w Galicyi pochodzi z podwyższenia opłat uczniów, która od początku nowego roku szkolnego 1885/6 wynosi w klasach niższych 20 zł., w wyższych 24 zł. na rok.

Wydatki na biblioteki naukowe (*Studien-Bibliotheken*), są preliminowane w sumie 23.100 zł., czyli o 300 zł. większej niż na rok ubiegły. Biblioteki takie są w Lincu, Salcburgu, Celowcu, Lublanie, Gorycyi i Ołomuńcu. Na Galicyę nie ma tu oczywiście nic. To też chyba w skutek błędu drukarskiego mowa jest na jednem miejscu o bibliotece naukowej we Lwowie.

Szkoły ludowe wymagają wedle preliminarza na rok bieżący wydatków w sumie 1,639.604 zł., która jest o 96.446 zł. mniejsza od zeszłorocznej, a to w dziale wydatków nadzwyczajnych, bo ubywa w nim znaczna pozycya kosztów budowli i wewnętrznego urządzenia gmachu w Pradze dla różnych celów naukowych. Nierozłożone wydatki, przeważnie na stypendya dla kandydatów do stanu nauczycielskiego, wynoszą 88.900 zł., t. j. tyleż co w roku zeszłym, po których strąceniu suma rozłożonych czyni 1,550,704 zł., a z niej przypada na Galicyę 264.543 zł., czyli o 900 zł. więcej niż w roku zeszłym. Ta kwota dzieli się na dwie rubryki w ten sposób, że 54,943 zł. płynie do krajowe[illegible] szu szkolnego, a 209.600 z[illegible]

[illegible]

[illegible] ..ow [illegible] na [illegible] naukowych wydatki tegoroczne czynią 190.992 zł., czyli o 37.383 zł. więcej od zeszłorocznych. Pewna część tej sumy należy do wydatków centralnych; w tym roku wynosi ona 12 300 zł., t. j. o 5.800 zł. więcej niż w zeszłym, a składa się z 6.300 zł. (o 200 zł. mniej), przeznaczonych na koszta europejskich pomiarów matematyczno-geograficznych i z nowej pozycyi 6.000 zł. na koszta szóstego międzynarodowego kongresu oryentalistów, który odbędzie się w Wiedniu. Na kraje suma ogólna wydatków jest 178.692 zł., t. j. o 31 583 zł. większa; na Galicyą 13.925 zł., t. j. o 760 zł. większa. Ta kwota poświęcona jest prawie wyłącznie utrzymaniu dziewiętnastu wychowańców z Galicyi w wiedeńskim *Theresianum*. Aż do r. 1883, na każdego wychowańca przeznaczano 525 zł. rocznie; postanowieniem cesarskim z dnia 13 lipca r. 1883, zarządzono podwyższenie do 1000 zł., ale tylko stopniowe, tak że dopiero od r. 1893, uwydatni się w budżecie cała podwyżka. Stosownie do tego przeznacza się na rok bieżący po 720 zł., t. j. po 40 zł. więcej. Dochody w tym tytule są obliczone na 5.463 zł., t. j. o 2.963 zł. wyżej, na co z Galicyi nie wpływa nic.

Wydatki funduszów naukowych są preliminowane na 97.831 zł., która to suma przewyższa zeszłoroczną o 22.501 zł., ale i dochody ich, wynoszące 87.023 zł., są o 26.073 zł. większe. Ostatecznie jednak, jak widać z porównania dwu tych sum, skarb państwa dopłaca. Co do Galicyi, wydatki funduszu naukowego wynoszą tylko 566 zł. (o 2 zł. więcej), dochody zaś w kwocie 5.592 zł. równają się zeszłorocznym.

Nadzór nad szkołami sprawia wedle preliminarza na rok bieżący wydatków 600, 100 zł., czyli o 3.400 zł. mniej niż w ubiegłym, a to przez oszczędność na kosztach podróży inspektorów w skutek obniżenia ceny biletów jazdy na wszystkich drogach żelaznych dla urzędników. Na Galicyę przypada tu kwota 91.847 zł., t. j. o 98 zł. większa; mimo rzeczonej oszczędności bowiem podwyższa się kwota w skutek liczniejszych substytucyj. — Dochody czynią ogółem 25 zł., jak zwykle, a pochodzą z morawskiego funduszu krajowego jako wynagrodzenie za rządową administracyę morawskiego funduszu emerytalnego dla nauczycieli.

Gdy zliczymy wszystkie wydatki akademie umiejętności, uniwersytet[illegible] demie techniczne, szkoły [illegible]

[illegible] ..50 zł., [illegible] atków cen[illegible] na kraje, mamy [illegible] o 369.772 zł. mniejszą [illegible] ów rozłożonych, naprzeciw [illegible] je suma 1,512.744 zł., czyli o [illegible] 150 zł. mniejsza dochodów. Na Galicyę wydatki czynią 1,915.301 zł., t. j. o 720 zł. mniej; dochody z Galicyi 214.868 zł., t. j. o 9.966 zł. więcej.

Z obliczenia na czysto wypada tedy na wszystkie kraje 10,306.636 zł. wydatków (o 135.642 zł. mniej), na Galicyę 1,700.433 (o 10.686 zł. mniej), a stanowi ta kwota galicyjska 16½ prct. ogólnej sumy wydatków rozłożonych na kraje.

(Dokończenie nastąpi.)

Józef Glinkiewicz.

Rada państwa.

Mowa JE. Ministra obrony krajowej, hr. Welsersheimba,
wygłoszona na posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa dnia 29 b. m.:

Postępowanie assenterunkowe jest przedmiotem tak niezmiernie ważnym dla ludności całej, że w. Izba pozwoli mi wypowiedzieć kilka uwag dla wyjaśnienia tego co tu powiedziano, a zarazem cofnąć się do tego, co powiedziano przy pierwszym tytule etatu wydziału mego, i do tego, co niektórzy posłowie z Styryi i ze Szląska powiedzieli w kwestyi rekrutacyi w komisyi budżetowej.

Co do stacyj asenterunkowych nadmieniono wobec tego, co tu powiedziano, że ustanowienie stacyj tych należy do władz okręgu uzupełniającego drugiej instancyi, to jest, do Namiestnictw i komendantów korpusów, że tedy Ministerstwo tylko o tyle może wpływać, iż ogólną może dać dyrektywę, i rozstrzyga w razie reklamacyj i zażaleń. Rzeczywiście też Minister obrony krajowej już wydał rozporządzenie ogólne. Kazałem sobie przedłożyć liczbę wyznaczonych stacyj asenterunkowych i przekonałem się z zadowoleniem, że liczbę stacyj tych w ostatnim czasie w większej liczbie krajów znacznie powiększono. W niektórych krajach, jak tu nadmieniono, liczba stacyj asenterunkowych została zmniejszona. Dało mi to powód do wydania, w porozumieniu z Ministerstwem wojny, które w tym kierunku życzenia Ministerstwa obrony krajowej zawsze chętnie uwzględnia, rozporządzenia do wszystkich władz politycznych, którego część merytoryczną pozwolę sobie przeczytać. Rozporządzenie to brzmi, jak następuje (*czyta*): „Mi[illegible] krajow[illegible]

[illegible] asenterunkowych, [illegible] enie stacyj tych, wchodzące według drugiego ustępu § 50 tejże instrukcyi, w zakres działalności władz okręgu uzupełniającego drugiej instancyi, nastąpić powinno z uwzględnieniem konieczności uniknięcia zbyt wielkiej straty czasu i kosztów dla komisyj asenterunkowych, z drugiej strony jednakże, z możliwem uwzględnieniem interesów ludności i gmin asenterunkiem dotkniętych“.

Tyle o kwestyi komisyj asenterunkowych, a mam nadzieję, że dyrektywa ta odpowiednio będzie zrozumianą. O ile ja będę w możności wywarcia wpływu na to, uczynię to niewątpliwie w zastosowaniu do interesu ludności.

Przechodzę teraz do wywodów szanownego preopinanta o rezultacie tegorocznego asenterunku, który go widocznie zaniepokoił i — z góry to powiadam, nie zupełnie mi to jest niepojętem—wywołał wrażenie i obawę; przedstawię w dalszem przemówieniu przebieg tej sprawy.

Co się tyczy liczby asenterowanych, to szanowny preopinant nadmienił, iż liczba ta w roku bieżącym wyższa niżeli była w latach ostatnich. Przedewszystkiem pozwoliłbym sobie zwrócić uwagę na to, że liczba osób zaciągniętych do szeregów armii i obrony krajowej nie może być wyższą nad tę, którą przepisuje ustawa. Od[…] ustawa o rekrutach, którą wysoka Izba corocznie uchwala liczbę przeznaczoną dla armii i dla rezerwy uzupełniającej, [...] wchodzi do obrony krajowej. Wysoka Izba wy[…] i dziś, jak to widać z budżetu, w obronie liczbę rekrutów do wyćwiczenia jest według krajowej, a liczba ta obliczona do obrony potrzeby minimalnej uzupełniającej wyznaczony krajowej, jak to w ustawie [...]. Muszę tedy nadmienić, że jeżeliby asenterunek większe wydał rezultaty, rzeczywisty pobór nie może być i nie będzie większy od tego, który wysoka Izba w ustawie wyznaczyła. Prawda, że w obronie krajowej gdyby wynikła większa liczba asenterowanych, wyćwiczenie mogłoby dalej być posunięte, ale temu zapobiega budżet; bo chociażbym był bogatszym jak jestem rzeczywiście, sądzę, iż nie czułbym się powołanym do uczynienia tego z środków wydzielnych, na co wysoka Izba nie przyzwoliła. Gdzie się wykazuje nadwyżka co do liczby rekrutów obrony krajowej, umieszcza ich się w stosunku takim, który także tworzy rezerwę uzupełniającą dla obrony krajowej. Nie powołuje ich się do pierwszego wyćwiczenia, chyba później w takich wypadkach, gdy przy innych asenterunkach się wykaże niedobór, jak się to niestety zdarzało w ostatnich latach.

---

obrazami Matejki a dramatami Szujskiego. I to jednym i drugim nadaje piętno niezatarte wyższości i tej prawdy co magnetycznie i faktycznie zespala przeszłość z teraźniejszością i służy do głębokiego a zaiste dramatycznego odczucia jednej za pomocą drugiej.

„Niepodobna się na to patrzeć, to za przykre“, rzekł do mnie ktoś, wychodząc z przedstawienia *Śmierć Władysława IV.* Czy ten krzyk serca, odsądza dramat i w ogóle dramata Szujskiego od sceny? Nie mniemam, bo nadmiar boleści, który ów krzyk wyrażał, odnosi się do obecnej niedoli, lecz nie potępia dzieła sztuki; ujmijmy z wrażenia wywołanego, to, co w nim jest aktualnością, a pozostanie prawdziwa, nieprzesadna groza tragiczna, jakiej pragniemy i szukamy w dramacie. Mówiono, że dzieje nasze nie zawierają w sobie epizodów mogących służyć na temata i tło do dramatów; Goethe znajdował nie wiem dlaczego, że Kazimierz Mnich mógłby posłużyć za przedmiot dramatu.

Szujski wzniósł się syntetycznie do wysokości zadania; on dostrzegł, że cała nasza historya jest jednym wielkim, potężnym dramatem, zmierzającym logicznie do tragicznej końcowej katastrofy i on jeden podjął zadanie, wzniosłe, godnie i z tą grozą, która w każdym jego dramacie, w każdym wierszu, pozwala przeczuć i odgadnąć ową końcową katastrofę.

I dla tego pozostanie na zawsze prawdziwym polskim dramaturgiem historycznym, a dopóki społeczeństwo nasze zechce i będzie mogło zdrowym karmić się pokarmem, dopóki będzie ceniło prawdę w historyi, życiu i poezyi, utwory dramatyczne Szujskiego przedstawiane będą na scenach naszych.

Tom pierwszy, który spowodował powyższe uwagi, już przychodzi na ich poparcie, aczkolwiek nie daje jeszcze wyobrażenia i pojęcia o całości tego cobym nazwał historyczną tragedyą Szujskiego. — Zawiera on pierwszy utwór sceniczny autora, pod tytułem *Samuel Zborowski Studyum dramatyczne*; nie widziałem go nigdy na scenie i nie przypominam sobie czy był kiedykolwiek grany; ale łatwo się domyśleć, że przedmiot odpowiadał wybornie założeniu owej dziejowej tragedyi, któremu Szujski wiernym pozostał. Duma, samowola, bezkarność, a w końcu jedyny może świetny przykład kary, to prawdziwy punkt wyjścia dla dramatu Polski! Zdaje się, że Szujski napisał *Samuela Zborowskiego* w 1856 r. Manuskrypt jednak zaginął i dopiero dzisiejsi wydawcy odnaleźli go. Jak wiadomo, dużo później Szujski napisał inny dramat p. t. *Zborowscy.*

Ktokolwiek wczytał się w jego dzieła i przejął się jego przewodnią myślą, ten łatwo zrozumie, dla czego właśnie ten przedmiot, miał dla niego niezwykłe znaczenie i dla czego dwukrotnie powracał do niego.

Następuje *Halszka z Ostroga*, bodaj czy nie najbardziej sceniczny utwór Szujskiego; tem samem najlepiej znany i najpopularniejszy. Tutaj za mojej pamięci już trzykrotnie a zawsze z powodzeniem, nie tylko artystycznem ale i kasowem, był on wznawiany, w nowej obsadzie z wyjątkiem roli *Beaty Ostrogskiej*, którą jako nowo przybyła wówczas artystka, jeszcze za dyrekcyi Pfeifra, stworzyła pani Hoffmannowa w sposób nadzwyczaj niepospolity. Od tego czasu zmieniały się *Halszki*, była nią przez jakiś czas p. Modrzejewska, jest nią obecnie panna Kałużyńska, lecz *Beata* pozostała w rękach p. Hoffmannowej a jest ona jednym ze świetnych dowodów, jakim mistrzem był Szujski w tworzeniu charakterów. *Halszka* jednak po raz pierwszy, wystawioną została nie na polskiej scenie, lecz w przekładzie czeskim w Pradze a Szujski kończy swoją przedmowę słowy: „W dzisiejszej formie poświęcam, *Halszkę* scenie czeskiej w Pradze z podziękowaniem za pierwsze wprowadzenie jej na deski“. W Krakowie po raz pierwszy ukazała się ona na scenie w 1861 r.

Jerzy Lubomirski napisany został bezpośrednio po *Halszce* i obok niej też umieszczonym jest w zbiorowem obecnem wydaniu. Drukowany był najpierw, w *Dzienniku Literackim* w 1862 r., zdaje mi się, że nie był nigdy przedstawionym; przynajmniej ja go nie widziałem na scenie i nie przypominam sobie aby był granym. Już sama postać głównego bohatera tłómaczy równie jak *Zborowscy*, wybór przedmiotu przez Szujskiego a niezawodnie i postać i epoka, w ogólnej tragedyi niepośledniej zajmują miejsce i nie mało na szali przeznaczeń zaważyły. —

Tom kończy się dramatem w pięciu aktach: *Królowa Jadwiga*, o którym miałem już sposobność mówić w tych listach, z powodu wznowienia go na tutejszej scenie w pięciowiekową rocznicę. O pierwszem jego przedstawieniu w Krakowie, wyraża się Szujski:

„Z przedstawienia *Jadwigi* w Krakowie r. 1865, pomimo rozlicznych braków, byłem dosyć zadowolony. Pani Modrzejewska, mająca ogromne warunki na dramatyczną bohaterkę, odegrała trzeci akt wybornie, resztę, z wyjątkiem kilku odcieni, zadawalająco. Pan Ładnowski wywiązał się z gracyą i prawdą z roli Wilhelma, p. Rapacki, jako Jagiełło, znakomicie odtworzył oryginał. P. Feliks Benda w roli Dymitra z Goraya, uchwycił szczęśliwie typ słowiańskiego starca, potomka kołodzieja z nad Gopła; pp. Ładnowski starszy, jako Bodzanta, Wolski jako Jaśko z Melsztyna, wydali się dobrze do harmonii obrazu. P. E. Deryng był dobrym Witoldem.“

31. marca.

O.

...e zdołano nawet ...inej na uzupełnienie ...armii nawet znaczne ...nianowicie z ubiegłe...go są znane, w niektó... archii trzeba było powo... wieku. Ja sądzę, że to są poważne, aby ich zaś o ile ...nąć, rozporządzono iżby już ...stępowania asenterunkowego w ...klasie wieku zatrzymywano tych, ...posiadają warunki odpowiedniego ...nięcia się; przyczem nadmienić należy, iż obrona krajowa może ich bardziej o...szczędzać, bo nie potrzebuje ich powoływać w tym samym roku, jeżeli zaś powoła, za...trzymuje ich tylko z nielicznemi wyjątkami ludzi wchodzących w skład kadrów, przez ośm tygodni, puszczając ich potem do domu.

Nadmienić jeszcze winienem, że gdyby rzeczywiście były zaszły wypadki niektóre, iż asenterowano niezdolnego do służby, łatwo zaradzić złemu. Nie potrzeba się tem wcale niepokoić, choć go tymczasowo ściągną, bo jak tylko wejdzie do oddziału może być pewnym, że go nie zatrzymają, jeżeli nie odpowiada wszystkim warunkom. Może być, że kierujące poborem wojskowym władze mają tendencyę rozciągania poboru na jak największą liczbę, aby uniknąć powoływania czwartej klasy wieku, ale komendanci oddziałów, którzy odpowiadają za to, aby oddziały ich dobrze wyglądały i zadanie swoje należycie spełniły, podziękują pięknie za niezdolnych do służby i nie omieszkają pozbyć ich się w drodze superarbitrowania. Wynika tedy z tego tylko niewielka niedogodność, która na pewno zostaje usunięta przy wejściu do służby.

Co się tyczy rezultatów tegorocznego asenterunku, to muszę zwrócić uwagę na to, że wyszła nowa instrukcya o przeprowadzeniu ustawy o sile zbrojnej, zawierająca nowy sposób repartycyjny znacznie ulepszony tak w interesie wojskowym jako i w interesie ludności. Przepisano bowiem aby przy asenterunku samym nie przeznaczano natychmiast do pierwszej broni, lecz wszystkich zdatnych do wojska spisano wedle ich przymiotów a rezultat ogólny oznaczono później wedle rezultatu poboru i po ukończeniu całej czynności poborowej. Rekrutów rozdziela się wtedy na poszczególne okręgi całego obszaru administracyjnego wojskowego. Ztąd łatwo zrozumieć zaniepokojenie ludności, o którem wspominał szanowny poseł, wszystkim zdaje się że są pobrani do wojska. Nie ściąga się do wojska ani jednego człowieka więcej jak zwykle, corocznie, ...n przecież wysoka Izba liczbę tę przyzwolić musi. Jeżeli może w tym roku pobrano cokolwiek więcej — a powitałbym to z radością — to liczba nadkompletna wejdzie do obrony krajowej, a to przecież jest stosunkowo lekkiem do zniesienia i łagodnem. Ale decyzya o tem zapada dopiero w lipcu po ukończeniu całej czynności poborczej a wtedy interesenci o rezultacie się dowiedzą.

Mogę tedy tylko powtórzyć, że jeżeli w roku bieżącym rezultat poboru był korzystniejszy, wypadnie to w przyszłości na korzyść czwartej klasy wieku; co się zaś ...ście tyczy ściągnięcia do wojska, nie ...to ani jednego człowieka nad liczbę u...stawą przyzwoloną.

Przy tej sposobności pozwolę sobie zwrócić uwagę na to, o ile na korzyść naszą wypadnie rezultat porównania pomiędzy wymaganiami jakie co do służby w wojsku wkłada na ludność nasze państwo a inne państwa. Może Wysoką Izbo zainteresują cyfry które w tym względzie zebrałem. Na 1000 głów ludności ogólnej przypada we Francyi na liczbę wojska na stopie pokojowej 150 ludzi, w Niemczech 100, w Rossyi i Włoszech 90, w Austryi 70 ludzi. Austrya tedy ze wszystkich większych państw najmniejsze stawia wymagania do sił ludności w czasie pokoju, ...ie wymaga połowy tego co Francya.

Koszta utrzymania wojska w Austryi są uderzająco niskie i to nie tylko absolutnie lecz i relatywne t. j. w stosunku do całości wydatków państwowych. We Francyi i Rossyi koszta te wynoszą 28½proc., w Niemczech 26prc, we Włoszech 20¾prc., w Austryi 15prc. sumy wydatków ogólnych.

Zdaje mi się, że uwzględniając cyfry aczkolwiek ogólnikowe, jednak oświadczyć mogę, że ciężary wojskowe w Austryi nie są zbyt wysokie, że przeciwnie na potrzebę konieczną zostały zredukowane. Prawda, że każda służba wojskowa jest ciężarem, i to tem uciążliwszym, im intenzywniej gospodarstwo społeczne się rozwija. Że stan włościański ciężar ten czuje tak jak każdy inny stan, to łatwo pojąć. Potrzeby stanu tego, o ile możności uwzględniamy i całem sercem pragniemy mu czynić ulgi, gdzie można, ale zawsze trzeba się trzymać jakiegoś stanowiska ogólnego, zasady równości dla wszystkich. Pod tym względem mogę wskazać na uwolnionych od służby, których liczba wynosi 80.000. Tego nie trzeba za nisko cenić, bo jest to dowodem, że posuwamy się w tym względzie do granic możliwych. A nadmienić muszę, że w sprawie uwolnień nie wydano absolutnie żadnych nowych rozporządzeń, któreby zmierzały do ograniczenia liczby uwolnień. Zarząd wojskowy też nie ma zamiaru podobnego i życzy sobie tylko, aby przeprowadzono ustawę, aby mu dano, co mu się należy, a w zamian gotów jest zawsze poczynić wszystko to, co leży w interesie ludności i co uczynić można. Rozumiem, że nieprzyjemnie to dotknie każdego, kto ma pretensyę do uwolnienia, jeżeli się życzenie jego nie spełni, ale przecież z drugiej strony koniecznie potrzeba uczynić zadosyć wymogom stopy wojennej, jako i stopy wojskowej, która jest przygotowaniem dla stopy wojennej. Za to odpowiada Minister obrony krajowej tak wobec ewentualności przyszłych, jako i wobec ludności. Pozwalam sobie tedy zakończyć prośbą, abyście panowie byli przekonani, że skoro się znajdujḙ w położeniu zaradzenia złemu, zawsze jestem gotów do interwencyi, gdy widzę, iż się cośkolwiek nie dzieje wedle ducha lub intencyi ustawy, chociaż — powiedzieć to muszę dla honoru podwładnych moich — dotychczas rzadko ku temu miałem przyczynę. Zawsze jestem wdzięczny, gdy mi ktoś zwróci uwagę na niedogodności jakowe, a uważam sobie za obowiązek usuwania ich wedle możności (*żywe oklaski*).

Z komisyj dla anti-polskich przedłożeń.

Na wtorkowem posiedzeniu komisyi szkolnej, w której zasiada 15 członków, a pomiędzy tymi jeden Polak, Zygmunt Skórzewski, oświadczono ze strony rządu, iż minister oświaty zażąda w budżecie dodatkowym 2,900.000 marek na cele szkolne przeciw Polakom, i to:

2 miliony jako jednorazowy wydatek na budowę szkół i budynków szkolnych;

900.000 mr. jako stały roczny wydatek anti-polski na rozmaite cele, a mianowicie:

a) 400.000 mr. jako subwencye i dodatki do pensyi nauczycieli elementarnych, którzy z różnych stron Prus do Księstwa sprowadzeni być mają;

b) 200.000 marek przeznaczone będą na wzmocnienie inspekcyi szkolnej. Suma ta wystarczy na 50 nowych urzędników, którzy przestrzegać będą germanizacyi w dzielnicach polskich

c) 100.000 marek przyznanych rząd na zakładanie po miastach pensyonatów niemieckich dla dziewcząt;

d) 150 000 rząd przeznacza rząd na stypendya, i to 50.000 dla uczniów szkół średnich i wyższych, a 100.000 dla akademików, którzy zobowiążą się później jako urzędnicy w Wielkopolsce i Prusach Zachodnich działać w duchu germanizacyjnym.

e) W końcu 50.000 mr. obrócone będą na zakładanie czytelni i bibliotek szkolnych po wsiach i miasteczkach.

Do punktu *a)* oświadczył komisarz rządowy Krüyger, że nauczyciele z innych stron kraju nie chcą się przenosić do Księstwa i nie znajdują w kraju tym upodobania; potrzeba ich zatem przyciągać widokami różnych korzyści, pomiędzy którymi dodatki 300-markowe bardzo są ponętne. Suma 400 tysięcy marek podzielona przez 300, wystarczy na 1333 nauczycieli elementarnych I. klasy.

W końcu komisarz rządowy dowodził, że wyjątkowe stosunki w polskich dzielnicach, wymagają koniecznie takiej ofiary.

Większość komisyi postanowiła posiedzenie odroczyć, aby się nad propozycyą rządową gruntownie zastanowić.

Unia bułgarsko-rumelijska.

Rząd bułgarski prowadząc z jednej strony rokowania w sprawie załatwienia kwestyi generał-gubernatorstwa, pracuje z drugiej z jak największym pospiechem nad zrealizowaniem unii. W tych dniach dziennik urzędowy w Sofii ogłosił szereg rozporządzeń, mocą których zostały zaprowadzone we wschodniej Rumelii ustawy i reguła miny bułgarskie. Dalej poczęły obowiązywać z d. 13 marca w południowej Bułgaryi: ustawa bułgarska o podatku od nieruchomości, ustawa o podatku domowym, ustawa o patentach, ustawa podatkowa z r. 1880, regulamin o ściąganiu podatków, ustawa o zamianie dziesięcin na podatek pieniężny, ustawa o robotach dla wykonania dróg i gościńców i wiele innych. Z równym pospiechem odbywa się reorganizacya wojska i milicyi wschodnio-rumelijskiej na wzór bułgarski i z pomocą oficerów bułgarskich. W Filipopolu i innych miastach pozawieszano już nad urzędami godła bułgarskie a sądy wydają wyroki w imieniu księcia Aleksandra.

Rossya i Bułgarya.

Depesza z Sofii doniosła przed kilkoma dniami, iż wiadomość o opozycyi Rossyi przeciw projektowi włoskiemu w sprawie załatwienia kwestyi rumelijskiej, wywołała w stolicy bułgarskiej przykre uczucie i rozczarowanie. Wobec tego zamieścił oficyalny *Journal de St. Petersbourg* dłuższy ostry artykuł, którego treść podaje nam depesza z Petersburga. Dziennik ten pisze: Rozczarowanie księcia Aleksandra łatwo można pojąć. Wobec jednak prawie jednomyślnej decyzyi wszystkich gabinetów nie pozostaje Bułgaryi nic innego, jak tylko zastósować się do życzenia Mocarstw. Bułgarya powinna unikać wszelkich zatargów i zawikłań, któreby mogły być powodem, iżby Mocarstwa żałowały swej powolności. Dziennik ten wykazuje dalej, że sytuacya na Wschodzie nie zniosłaby obecnie żadnego radykalnego rozwiązania. Interwencya jest potrzebną dla wyższych interesów, a Rossya, która poniosła tyle ofiar dla Bułgaryi, ma prawo liczyć na to, że głos jej usłuchanym będzie w Bułgaryi. Ks. Aleksander zagroził pokojowi i wywołał komplikacye, których doniosłości pewnie nie ocenił, a których zażegnać żadną miarą nie może. Nie pozostaje mu więc nic innego, jak tylko poddać się i zaniechać swych mniej więcej utajonych pogróżek, które przebijają z depesz sofijskich.

Do *Czasu* telegrafują z Wiednia, iż reprezentant pewnego mocarstwa zagranicznego wyraził w rozmowie z pewnym dyplomatą przekonanie, że wkrótce a może już za kilka tygodni Rossya wkroczy do Bułgaryi, a to pod pozorem uporządkowania stosunków tamtejszych. Co się tyczy stanowiska, jakieby zajęły Mocarstwa w razie takiej ewentualności, oświadczył ów dyplomata, że wkroczenie wojsk rossyjskich napotkałoby na protest tylko ze strony Anglii, a Niemcy i Austrya przyjęłyby milczeniem tę akcyę.

Rokosze robotników i wichrzenia w Belgii.

Korespondent *Köln. Ztg.* opowiada w jednej z ostatnich relacyj telegraficznych, że powiaty Charleroi a Mons niemożebne są dalsze zaburzenia, ponieważ władze wojskowe tak skutecznie obsadziły okolice, że pojedyńcze korpusy wojsk połączone są licznemi placówkami a w okolice dalsze wysyłane są co chwila ruchome kolumny jazdy. Kiedy przybyłem do Mons, pisze korespondent, dano znać, że Managa zagrożona i natychmiast wysłano tam batalion wojska, dla którego nadchodzą coraz nowe posiłki. W okręgu Mons objął naczelne dowództwo generał Wielemans, a do pomocy w organizacyi obrony okręgu ma porucznika Detige. Tylko w trzech miejscach świątkują tu robotnicy, lecz zachowują się spokojnie. Jak konieczne było pospieszne obsadzenie tutejszego okręgu, świadczy fakt skonstatowany wielokrotnie, że opryszki grozili, iż wszystkie domy, których mieszkańcy nie mieli pieniędzy na okup, wysadzą dynamitem w powietrze. Stan armii zostanie skutkiem ostatnich powołań pod broń, dwukrotnie pomnożony. Władze w Mons zarządziły wszechstronne środki ostrożności i postanowiły każdego, ktokolwiek przybędzie z Francyi, bezzwłocznie aresztować. Jest to wymierzone przeciw panom Rochefort i Laguerre, którzy zapowiadali przybycie, oczywiście nie z oliwną gałązką pokoju, ale przeciwnie, jako podżegacze. Tymczasem jednak panowie ci widać zaniechali zamiaru, ale organa policyjne mimo to czuwają gorliwie.

Korespondent berliński *Nat. Ztg.* donosi, że największą klęską robotników w wielu okręgach belgijskich, jest nie brak pracy lub zbyt małe wynagrodzenie, ale pijaństwo. Nałóg pijaństwa rozpowszechniony jest w tej klasie i pomiędzy kobietami, wśród których podniesca to najdziksze namiętności. — Z niektórych okolic brzmią doniesienia znowu niepomyślniej. Niebezpieczeństwo o tyle jest mniejsze, że mieszczanie i inni obywatele uzbroili się obecnie i przychodzą w pomoc siłom regularnym. Stało się to na mocy pozwolenia głównodowodzącego generała Van der Smissen. Właściciele kilku kopalń podwyższyli płacę robotnikom o 20 do 40 centymów dziennie, co skłoniło wielu do podjęcia robót na nowo.

Dwóch anarchistów Defuisseaux i Volders musieli uchodzić, gdyż rzesze robotnicze spostrzegły, że obietnice i podżegania tych panów, doprowadziły do wręcz przeciwnych rezultatów. P. Defoisseaux jest autorem katechizmu ludowego, w którym w sposób podżegający charakteryzuje stronnictwa liberalne, katolickie i niezawisłe.

KRONIKA

— **Na salonach pp. Namiestnikowstwa** odbędą się recepcye w niedziele 4, 11 i 18 kwietnia o godzinie 9½ wieczór.

— **Hr. Stanisław Badeni**, poseł na Sejm krajowy, bawi od środy w Krakowie, zkąd się uda na kilkudniowy pobyt do Wiednia.

— **O. Piotr Semeneńko**, generał zakonu Zmartwychwstańców w Rzymie, był chorym, ale już ma się lepiej.

— **Na przedstawienie instytutu Stauropigiańskiego** we Lwowie, nadało c. k. Namiestnictwo opróżnione stypendya z fundacyi imienia Karoliny Glinieckiej, o rocznej kwocie po 105 zł., począwszy od roku szkolnego 1885/6, Włodzimierzowi Szankowskiemu, słuchaczowi III roku prawa w c. k. uniwersytecie we Lwowie, sierocie po gr. kat. plebanie i Michałowi Konuszeckiemu, słuchaczowi II roku prawa w tutejszym uniwersytecie, sierocie po byłym leśniczym kameralnym.

— **Byłemu c. k. staroście w Mościskach**, Beneszkowi, przeniesionemu na inną posadę, wręczyła deputacya mościskiej Rady powiatowej z prezesem swoim, p. Zygmuntem Zukrem na czele, adres dziękczynny, podpisany przez wszystkich członków tejże Rady, w pięknej oprawie, wykonanej w znanym zakładzie p. L. Wierzbickiego. W adresie Rada powiatowa stwierdza, że c. k. staroście p. Beneszkowi zawdzięczyć należy znaczną część zasługi tego, co w ostatnich latach zdziałanem zostało dla podniesienia powiatu, a przedewszystkiem dobry stan dróg gminnych i obsadzenie tychże drzewkami, założenie licznych szkółek drzewek, zaprowadzenie w kilku miejscowościach kultury szlachetnej łoziny, dokonanie częściowej regulacyi rzeki Wiszni i kilku mniejszych potoków, osuszenie około 1.300 morgów bagnistych gruntów, umoralnienie ludu wiejskiego, powołanie do życia oddziału towarzystwa pszczelniczo-ogrodniczego, rozpoczętą budowę 14 szkół ludowych, wyjednanie pomocy dla ludności po katastrofie powodziowej w r. 1884 i t. d., a wreszcie rozbudzenie u zwierzchności gminnych poszanowania i powagi dla orzeczeń i zarządzeń wydziału powiatowego — Dnia 28 marca, inteligencya miasta Mościsk i okolicy urządziła dla p. starosty bankiet pożegnalny w kasynie miejscowem

— **Stan wód w kraju** Z Jarosławia donoszą nam: Lody na Sanie w [illegible] powiecie spłynęły bez zrządzenia szkody w dniach 29go i 30go marca. Natomiast rzeka Wisznia skutkiem nagłego przypływu w dniach 28 i 29 marca wystąpiła z brzegów i zalała znaczną część wsi Nienowic. Grunta dworskie tej wsi uległy prawie całkiem zalewowi. Mieszkańcy zalanych domów musieli się schronić z dobytkiem na bezpieczne miejsca, ofiar jednak w ludziach ani strat w trzodzie nie ma. Przy tej sposobności wielką usługę oddał przekop Wiszni, zbudowany w latach 1884-85 z funduszów publicznych powodziowych między Niemowicami a Michałówką, odprowadzając bowiem najkrótszą drogą wezbrane wody Wiszni do Sanu przyczynił się, że klęska nie przybrała większych i groźniejszych rozmiarów. Most jednak na tym przekopie, na drodze między wymienionemi dwoma miejscowościami został uszkodzony i narażony był na zerwanie właśnie wtenczas, gdy odchodziły lody na Wiszni i Sanie. Ponieważ w razie katastrofy, szczątki tego mostu, unoszone wodą, mogły się stać groźnemi mostowi rządowemu na Sanie pod Radymnem, przeto zarządzono rozebranie mostu na przekopie Wiszni, a tym sposobem ocalono cały jego materyał. W skutek tego jednak komunikacya pomiędzy Michałówką a Niemowicami jest przerwaną Właściwe organa zajęte są właśnie sprawdzeniem rozmiarów klęski i niesieniem doraźnej pomocy powodzianom. — Pod Krakowem wody Wisły i Rudawy opadają ciągle. Niebezpieczeństwo wylewu minęło zupełnie, a czuwanie właściwych organów na zagrożonych pozycyach ustało.

— **Wspaniałego dzieła** „Monarchia austro-węgierska w słowie i obrazie“, wyszedł właśnie zeszyt 9 ogólnego wydawnictwa, a czwarty tomu poglądowego. Tekst jego stanowi artykuł Fr. Hauera: „Geologiczny pogląd na Austryo Węgry“. Illustracye, jak zwykle przepyszne, przedstawiają widoki rozmaitych okolic, ciekawych pod względem geologicznym.

— **Celem uczczenia** 500-letniej rocznicy połączenia Litwy z Polską, odbędzie się staraniem „Kółka muzycznego“ w Czytelni akademickiej, w sobotę, dnia 3 kwietnia, o godzinie 7 wieczór, wieczorek muzykalno-deklamacyjny, na który zarząd wszystkich kol. akademików jak najuprzejmiej zaprasza. Program: *a)* Zagajenie; *b)* Scharvenka „Tańce polskie“; *c)* Filippi „Czemu?“; *d)* Deklamacya; *e)* Solo fortepianowe; *f)* Beriot „Concert“; *g)* Spiew solowy; *h)* Deklamacya; *i)* Zakończenie.

— **Z „Sokoła“.** W sobotę, dnia 3 b. m., o godzinie 8, odbędzie się ku uczczeniu rocznicy założenia towarzystwa „Wieczornica“. Komitet urządzający zaprasza wszystkich członków do licznego zebrania się. Bawiący w naszem mieście p. Michał Bałucki, pierwszy prezes „Sokołów“ krakowskich, przyrzekł swą obecność.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem, w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym: 1. Wykład p. Machalskiego „O przyrządach do przeobra-

żenia prądów elektrycznych". 2. Dyskusya w sprawie urządzenia przez towarzystwo popularnych wykładów dla rzemieślników.

— **W uniwersytecie** krakowskim, dnia wczorajszego, p. Leon Zygmunt Rosenbusch, rodem ze Lwowa, otrzymał stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Pomiędzy wygnańcami z Prus** są do umieszczenia: 1) rządca-ekonom, kawaler, posiadający bardzo chlubne świadectwa; 2) leśniczy egzaminowany, mogący pełnić także obowiązki pisarza gospodarczego, obznajomiony również z gorzelnictwem, kawaler; 3) parobek do koni, żonaty, bezdzietny; 4) krawiec, mogący przyjąć obowiązki przykrawacza, żonaty; 5) leśnik, żonaty, 4 dzieci; 6) czeladnik rzeźnicki, umiejący i masarstwo, kawaler; 7) zdolny kantorzysta, posiadający bardzo dobre świadectwa, zna języki: polski, niemiecki, czeski i rossyjski. Poszukuje posady w fabryce lub domu handlowym. Zgłaszać się należy do kancelaryi komitetu, gmach teatralny l. 17, I piętro.

— **Repertoar teatralny.** Dzisiaj, w piątek, 2 b. m., na dochód Stanisławy Pysznik *Zbłąkana owieczka*, komedya w 4 aktach pp. Grange i Bernard. — Jutro, w sobotę, 3 b. m., na dochód Henryka Jareckiego, po raz piąty i ostatni w tym sezonie *Jadwiga*, opera w 4 aktach Henryka Jareckiego. — W niedzielę, 4 b. m., po południu *Robert i Bertrand* czyli „Dwaj złodzieje", wodewil w 3 aktach ze śpiewami Wł. L. Anczyca, wieczorem po raz 24 *Gasparone*, opera komiczna w 3 aktach Millöckera. Pierwszy występ p. Florjańskiego po słabości.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 2 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: Przy wietrze o niepewnym kierunku i średniej temperaturze dnia około 10°C.. stan nieba zmienny, wilgoć powietrza więcej niż mierna, pogodnie.

— **Użycie broni przez żandarma.** Żandarm posterunku jarosławskiego Michał Feśluk, powracając dnia 29 marca około północy z patrolu, spostrzegł tuż pod Jarosławiem dwóch ludzi, dźwigających wory na plecach. Ludzie ci, na wezwanie jego, aby się zatrzymali, poczęli uciekać, żandarm więc puścił się za nimi, przyczem powiodło mu się schwytać jednego, gdy drugi pod osłoną nocy umknął. Przytrzymany jednak stawił opór i zaczął się szamotać z żandarmem i powalił go na ziemię, a na … biegł … darma prawdopodobnie grubym kijem tak … w głowę, że krew go oblała i przytomność utracił. Złoczyńcy … mniemaniu, że albo żandarma zabili, albo … że nieprędko się ocknie, oddalili się, Michał Feśluk jednak odzyskawszy po chwili przytomność puścił się za nimi i wezwał ich powtórnie do zatrzymania się. Kiedy wszelako złoczyńcy zamierzali ponownie natrzeć na niego kijami, żandarm, osłabiony upływem krwi i obawiając się niepomyślnego dla siebie wyniku walki, użyć musiał broni palnej, przyczem jeden ze złoczyńców, ugodzony kulą w piersi, na miejscu życie zakończył. Z dochodzenia okazało się, że zabity nazywał się Jan Szul, był znanym złodziejem i pochodził z Wierzbnej, pow. jarosławskiego. Celem wyślednia towarzysza zabitego, dalsze dochodzenia są w toku.

— **Niebezpieczeństwem pożaru** zagrożony był przedwczoraj wieczór magazyn korzenny Arona M., pod l. 26 przy ulicy Halickiej. Spadła bowiem lampa naftowa, a płomień palącej się nafty objął podłogę. Służba sklepowa stłumiła ogień w zarodku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie pani Marya z Brudzyńskich Maszewska, wdowa po Napoleonie Maszewskim, byłym podsędku za czasów Rzeczypospolitej krakowskiej, a następnie sekretarzu sądu apelacyjnego, przeżywszy lat 76; w Paryżu hr. Kleczkowski, głośny oryentalista i dyplomata, w służbie rządu francuskiego pozostający, kawaler Legii honorowej, licząc lat 68.

— **Wystawa powszechna paryska,** w roku 1889, kosztować ma 43 milionów franków, z których 17 wyda skarb państwowy, 8 gmina miasta Paryża, a 18, według preliminarza, wpłynie jako dochód od wystawców i zwiedzających. Dochód ten jest gwarantowany przez towarzystwo akcyjne, w tym celu zawiązane.

— **Zakon Jezuitów.** Zastępca generała tego zakonu, O. Andeleddy, ogłosił pogląd na przeszłość i teraźniejszość jego. Dowiadujemy się zeń, że zakon Jezusowy zatrudnia obecnie 2.500 misyonarzy, a od czasu swojego założenia wydał 248 świętych Pańskich, 1.500 męczenników, 13 papieży, 60 kardynałów, 4.000 biskupów i 6.000 pisarzy.

— **Dramat rodziny,** bolesny a prawdziwy odegrał się niedawno w Berlinie. Dzienniki miejscowe opowiadają co następuje: Przed piętnastu laty znaleziono w Berlinie w t. zw. „Hopfengraben" łączącym się z kanałem naprzeciw ogrodu zoologicznego podrzucone nowo narodzone dziecię płci żeńskiej. Widocznie jakaś występna matka porzuciła je tutaj — przypuszczenie to wydaje się tem prawdopodobniejszem, gdy się zważy, że na głowie maleństwa, spostrzeżono ranę, która nie była przypadkową, ale gwałtem zadaną. Wbrew wszelkim oczekiwaniom dziecko nie umarło i chowało się zdrowo w domu sierót. Wyrodną matkę, dziewczynę służącą w szynku, odszukano wkrótce, a gdy z dochodzenia okazało się, że osoba ta popełniła jeszcze inne zbrodnie, zasądzono ją na 15 lat więzienia. Tymczasem dziecię jej rozwijało się w domu sierót bardzo pięknie — co więcej los zdawał mu się szczególniej uśmiechać Pewnego dnia w pół roku po znalezieniu dziewczynki, zjawiło się w domu sierót pewne bezdzietne małżeństwo, pragnące przyjąć jaką sierotę na wychowanie. Wybrali sobie małą Annę, tak się nazywała córka szynkarki i odtąd była Anna córką jednego z wyższych urzędników państwowych. Starannie wychowana, traktowana z największą czułością, kochająca swoich rodziców, była pociechą i szczęściem domu. W tych dniach zgłosiła się do domu radcy jakaś kobieta, pragnąca się widzieć z panną Anną. Wpuszczono ją. Wkrótce potem z pokoju, w którym obie mówiły, dał się słyszeć krzyk przeraźliwy, a niebawem przybiegła Anna do pokoju swoich przybranych rodziców i tu krzycząc niezrozumiałe słowa, wśród wybitnych objawów pomieszania zmysłów upadła na ziemię. Nieznajoma kobieta znikła tymczasem w ogólnem zamięszaniu, dała się jednak przedtem poznać. Była to matka Anny, dopiero co wypuszczona z więzienia. Nie mogła przenieść na sobie,ażeby niedać się poznać dziecku swemu, nawet chciała Annę reklamować dla siebie—i w ten sposób zniszczyła szczęście swego dziecka. Biedną Annę odwieziono jako nieuleczalną umysłowo chorą do Charlottenburga; przybrani rodzice opłakują ją jako zmarłą.

— **Samobójstwo.** W tryesteńskim banku „popularnym", stwierdzono w tych dniach defraudacyę w sumie 37.000 zł Sekretarz tego banku, Wiktor Padoa, znana w Tryeście osobistość, odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru. W pozostawionym liście Padoa zapewnia, że nie jest winnym owej defraudacyi, a tylko zaniedbania rewizyi kasy.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Z Paryża.

Tylko … tomy 3 i 4, pię… storyi książąt Kondeuszów, … pierwsze ukazały się na świat w 1879 — 1880. Jak wiecie autorem tego ważnego dzieła, będącego ważnym przyczynkiem do historyi Francuskiej, jest Henryk Orleański, książę d'Aumale jeden z synów króla Ludwika Filipa; w ręce którego, po wygaśnięciu rodziny Kondeuszów, przeszła ogromna fortuna tego domu i nieocenione archiwa; spuścizna, z której jak widzimy, książę d'Aumale, potrafił uczynić najgodniejszy użytek.

Dzieło to niezmiernie ważne, i pod względem ciekawych i poraz pierwszy drukiem ogłoszonych oryginalnych dokumentów, i pod względem doskonałości wykładu i stylu, z jaką opracowane zostało, zasługuje na wielką uwagę czytelników, którzy znajdą tu pożytek i przyjemność zarazem. Do tej zasługi i do tych literackich przymiotów, dodać należy, że dla nas Polaków, ma to dzieło ten także interes, iż ma pewną styczność, z tem co nam jest bliskie i co nas zajmować powinno. Nie możemy, wszakże zapomnieć, że jeden z tych Kondeuszów, jedna z najwybitniejszych postaci tego dzieła, książę d'Anguien, Wielki Kondeusz, był kandydatem do tronu polskiego. A i sam dostojny autor, jest stryjem rodzonym księżny Małgorzaty, żony księcia Władysława Czartoryskiego. Godzi się więc abyśmy zapoznali się bliżej, i z owym pretendentem, do naszej korony, i z autorem którego synowica weszła do rodziny polskiej. Pozwolę sobie krótkie przytoczyć wyciągi, to szczególnie, gdzie obie te postacie, pretendenta i autora, najlepiej się malują.

Dwa pierwsze tomy tego dzieła obejmowały, *Historyę książąt Kondeuszów*, aż do śmierci Henryka IV. Były to ważne i piękne studya odnoszące się do pierwszych założycieli tej książęcej linij, to jest historyi Ludwika I de Bourbon, pierwszego księcia Kondeusza; Henryka I de Bourbon drugiego księcia i Henryka 2go trzeciego księcia Kondeusza. Pozwólcie mi tu przytoczyć kilka słów autora. które zamiast długiej przemowy, w kilku słowach krótkich i treściwych, jak to przystało na pisarza żołnierza, daje poznać czytelnikom, jaką drogą przyszedł do napisania dzieła, i jaką drogą zamierza prowadzić ich do celu swego.

„Oddając pod sąd publiczny powiada autor, kartki które już pożółkły od czasu i których niemam nawet przed oczami, kiedy to piszę, mógłbym się pokusić do dania pewnych objaśnień; siedm lat bowiem dzieli mię od tego dnia, w którym się rozpoczął druk tych dwóch tomów, a jest to nieprzyjemnie dla autora ukazać się publiczności nie w porę, jak mawiał kardynał de Retz... Ale okoliczności które spowodowały to wielkie opóźnienie (*), są dobrze wiadome; nie będę więc ich tu powtarzać.

„Nie pisałem, i nie będę pisać przedmowy, nie mając do wyłożenia żadnego nowego systematu, i żadnej chęci, żadnego prawa do zaprzątania czytelnika moją osobistością. Nie natchnął mię żaden duch stronnictwa, kiedy mi przyszło na myśl skorzystać z licznych dokumentów które dobrodziejstwo ostatniego z Kondeuszów oddało w moje posiadanie, i opowiedzieć żywot niektórych z tych walecznych przodków; starałem się pozostać wiernym temu hasłu Montaigne'a i myślę że mogę powtórzyć za nim: „Książka ta jest dziełem dobrej wiary". Henryk Orleański".

Te dwa ostatnie tomy, które mam przed oczami, są większej jeszcze wagi, niżeli poprzednie; opowiadają bowiem żywot Henryka II de Bourbon, ojca wielkiego Kondeusza, i większą część życia tego ostatniego. Obydwa te tomy przepełnione są, nigdy dotąd niewydanemi listami znakomitego wodza i walecznego żołnierza. Korespondencya ta pomnożoną jest listami: Turenne'a, Le Telliera, królowej do 1go Kondeusza; Gassiona do Mazarina, i t. p. Które uzupełniając historyczne fakta, rzucają nowe światło, na charakter i postępowanie wielkiego wodza.

Ciekawy jest bardzo następujący szczegół, z ostatnich chwil życia Ludwika XIII, który zamyka 3ci tom tego dzieła.

„8go maja 1643 roku król był bardzo źle. 10go około godziny 6tej wieczorem, otwierając oczy po długiem uspieniu, spostrzegł księcia Kondeusza i wezwał go aby się zbliżył: „Tylko com widział księcia d'Anguien twego syna, mówił, walczącego z nieprzyjaciółmi. Ciężka była walka, zwycięztwo długo się chwiało: ale zostało przy naszych, którzy są panami pola bitwy. — Najjaśniejszy Panie, odpowiedział książę przez szacunek dla umierającego, jest wiele podobieństwa, że się dwa wojska spotkają. Mam nadzieję, że za Boską pomocą, Flamandczycy przegrają bitwę." Potem zwracając się do ojca Dineta, spowiednika Ludwika XIII: „pilnujcie króla, powiedział mu z cicha, bo coraz słabnie i zdaje mi się, że … się w głowie mąci" Było to zdanie wszystkich przytomnych tej scenie Od tej chwili, Ludwik XIII, nie przemówił więcej ani słowa; a 14go około godziny 3ciej oddał Bogu ducha. 19 maja o godzinie 9tej z rana, celebrowano w katedrze św. Dyonizego, pogrzeb zmarłego króla. Tegoż samego dnia i o tejże godzinie książę d'Anguien wygrał bitwę pod Rocroy..."

W tomie IV autor rozpoczyna żywot W. Kondeusza. Nie pierwszy to raz na kartach historyi spotykamy się z opisem tej sławnej bitwy pod Rocroy, której poruszający obraz dojrzał Ludwik XIII wśród mrocznych cieni konania; ale nigdy ten opis nie miał tyle siły i blasku, ile mu nadać zdołało pióro historyka, który go nam podaje dzisiaj. Pisarz ten bowiem, jako żołnierz, wódz doświadczony i biegły, umie przemówić do serca współbraci jężykiem, którego patryotyczne dźwięki i siła zdolne są zapalić w ich duszy ten święty płomień, przy którym cały ten obraz przybiera niesłychane rozmiary i blaski.

Żałuję, że szczupłość wydzielonego mi miejsca nie pozwala pomnażać dowolnie wyciągów z tych pięknych i prawdziwie mistrzowskich kart tej historyi, ale przed zamknięciem niech mi wolno będzie przytoczyć tu jeszcze ostatnie słowa o tej bitwie; ostatnie wyrazy tego czwartego tomu. Flamandczycy i Hiszpanie, którzy się bili jak lwy dzień cały, odpierając coraz powtarzające się ataki Francuzów i Szwajcarów, gotują się odeprzeć walecznie ostatni wysiłek nieprzyjaciół. W chwili, kiedy złamani w ostatnim ataku Francuzi, zbierają i szykują swe pułki, zobaczmy, jak autor maluje nam swego bohatera, wychodzącego z tej strasznej zamieszki.

„Nic nie zdoła wyrazić podziwienia i wzruszenia wszystkich, — wrażenia, jakie na żołnierzach sprawia nagłe ukazanie się księcia d'Anguien, wychodzącego z tego straszliwego zamętu walki, z rozrzuconemi na wiatr włosami, z okiem pełnem błyskawic zapału, z mieczem podniesionym w ręku. Nie jest to już ów młodzieniaszek o szczupłej i trochę wątłej postaci, który wczoraj przejeżdżał spokojnie przed szeregami wojska; przeobrażony, zmężniały w krwawych zapasach; twarz jego, której brakło regularności, oddycha zapałem, wypiękniała; to wódz, któremu wszyscy są posłuszni; to pierwszy żołnierz swojego wojska; to sam bóg Mars!...

„No… miast...

„Na jed… langi widać c… rach przez cztere… poznać po jego dług… sa, to hrabia Fontaine. … siągł, że ani pieszo, ani k… się bił z Francuzami, to te… przysięgi; siedzi bowiem na krz… kuty kalectwem „pokazując, że dusz… terska jest władczynią ciała, któr… wia." Wszystko jest nieporuszone, jak … przed nami: stary Fontaine z laską op… na nodze, muszkietiery z bronią gotową … ręku, a w tyle za nimi, piki jak las gęste … Francuzi się zbliżają; a jeśli jaki wystrzał … ich ochotników i dosięgnie nieprzyjaciela … jego szeregi się zamykają w milczeniu i bez … żadnej odpowiedzi.... Francuzi zaczynają do… strzegać wyraźnie tych ludzi małego wzro… stu, o smagłej twarzy, z podkręconym wą… sem w górę, w dziwnych kapeluszach, opar… tych spokojnie na broni....

„Nagle, laska Fontaine'a podniosła się … w górę i z tem poruszeniem odsłania się ośm… naście armat, wszystkie muszkiety wzniosły … się jak jeden, grad kul i kartaczy zmiata … całą płaszczyznę, po której postępują Fran… cuzi.... Zachwiały się ich szeregi, wstrzy… mują się chwilkę i ustępują nakoniec, po… zostawiając pole zasłane trupami !... Kie… dy dym rozwiał się z wiatrem, znowu wi… dać było falangę nieporuszoną na miejscu, … muszkiety podniesione w górę i Fontaine'a … na tem samem siedzącego miejscu. Książę … d'Anguien powstrzymał szybko odstępujące … swe wojsko; po dwakroć jeszcze prowadzi … ich znowu do boju, i po dwakroć odparty … jest ze stratą. Jego straż przyboczna, żan… darmerya, są dziesiątkowani; koń jego ran… ny, cały krwią okryty; sam kontuzyowany, … ma dwie kule w pancerzu..."

Jednakże bitwa nie ustaje — bój się … toczy, atak powtarza się za atakiem; dają … znać księciu d'Anguien, że wielu oficerów … hiszpańskich wychodzi z szeregów, jak gdy… by się chcieli oddać w ich ręce. Książę … wówczas wyjeżdża naprzód, aby odebrać od … nich słowo, iż się poddają; ale czy to wsku… tek nieporozumienia, czy przez jakiś wypa… dek, kilka wystrzałów wypada z ich szere… gów, i jakby za danem hasłem, strzały za… grzmiały na całej linii a książę, cudem pra… wdziwie uniknął śmierci. Wypadek ten, do … wściekłości przyprowadził Francuzów; ka… walerya, piechota, wszystko się rzuca na… przód; wkrótce dotarli do niewzruszonej fa… langi, i złamali ją w wielu miejscach. Po… wdziwy szał morderstwa opanował żołnie… rzy, szczególnie Szwajcarzy, którzy wiele … ucierpieli w poprzednich atakach, nie oszczę… dzają nikogo. Książę d'Anguien, którego nikt … nie zdołał wyprzedzić w tej walce, własną … ręką rozbraja obożnego Castelvi'ego, i … woła aby zaprzestano mordu, żołnierzy … którzy broń swoją rzucają mu pod nogi... … Niewidać już starego Fontaine'a na krześle. … leży on twarzą do ziemi, przeszyty kulami. … Bóg oszczędził staremu wojakowi tej osta… tniej boleści, widzieć zwyciężoną i zniesio… ną tę piechotę, którą uważał za niezwycię… żona....

Los tercios Viejos, zginęli co do nogi!...

„A kiedy ustał gwar i zamięszanie bi… twy, i kiedy książę d'Anguien, objął swym … wzrokiem całe to pole bitwy, kiedy nade… szły te długie rzędy prowadzonych jeńców, … te sztandary które składano u nóg jego, i … wszystkie te świadectwa strasznej walki, … pełnego chwały tryumfu, zdjął pokornie ka… pelusz, i serce jego podniosło się ku Temu, … który pobłogosławił Francuzom: *Te Deum laudamus!*"

Jesteśmy na ostatniej karcie 4 tomu — te wyciągi, to tylko słaby cień tego, co sta… nowi prawdziwą wartość tej książki. W… soki i patryotyczny zapał, który wskroś prze… niknął te karty, to kordyał dla współczesnych … autora, to *Sursum Corda!* wypowiedziany … przez człowieka, który sam był wodzem i … sam zakosztował na afrykańskich polach, … takich tryumfów i takiej chwały, jak jego … wielki przodek.

Budzisz.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

* **Targ zbożowy.** *) Dnia 2 kwietnia 1886 r.

Lwów, Pszenica 8.50 do 9·50, żyto 6·— do 6·50, jęczmień 6·— do 7·75, owies 6·25 do 8·—, groch 6· — do 10·50, wyka 7·— do 9·50, rzepak 8·50 do 10·65, lnianka 8·50 do … koniczyna czerwona 46·— do 53·—, koniczyna biała 40· — do 55·—, koniczyna szwedzka 40·— do 50·—.

Tarnopol. Pszenica 8·50 do 9·25, żyto 6·— do 6·45, jęczmień browarny 6·— do 7·—, owies 6·60 do 7·35, groch 6·— do 10·—, wyka 7·— do —·—, rzepak 8·60 do 10·50, lnianka 8·— do 9.40, koniczyna czerwona 45·— do 51·—, …

*) Przedruk wzbroniony.

(*) Wojna 1870/71 r.

niczyna biała 40·— do 52·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 8·— do 9·05. żyto 6·— do 6·40, jęczmień 6·— do 7·—, owies 6·50 do 7·—, groch 6·— do 11·—, wyka 6·85 do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka 8·— do 9·50, koniczyna czerwona 45·— do 50·—, koniczyna biała 40·— do 49·—, koniczyna szwedzka —.— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·75 do 9·25, żyto 6·— do 6·75, jęczmień 6·— do 7·15, owies 6·50 do 6·85, groch 6·— do 10·—, wyka 7·— do 7·50, rzepak 9·— do 11·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 51·—, koniczyna biała 40·— do 52·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5·10 do —·— bez odbiorcy.

Okowita za 10.000 litr. prct. loco Lwów zł. 24·— do 24·50.

---

* **Bank krajowy** Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem. III. Losowanie 4½ prc. kraj. Listów zastawnych, dnia 1 kwietnia 1886 r

Ser. I. na 50 zł. N. 188, 365, 420, 4[illegible]5, 466, 513, 590.

Ser. II. na 100 zł. Nr. 35. 224, 466, 700, 784, 889, 1061, 1162, 1377, 1542, 1645, 2177, 2178, 2196, 2234, 2382, 2395.

Ser. III. na 500 zł. Nr. 62, 215, 267, 614, 747, 1256.

Ser. IV. na 1000 zł. 427, 477, 1036, 1141, 1438, 1439, 1440.

Ser. V. na 5000 zł. Nr. 358

Listy wylosowane płatne są 30 czerwca 1886 r.

Listy niepodniesione z poprzedniego losowania: Ser. I. na 50 zł. Nr. 47, 76, 124, 127, 235, 308. Ser II. na 100 zł. Nr. 60, 340, 352.

OSTATNIA POCZTA

Z Zadaru (Zara) telegrafują pod dniem 31 marca: Najdost. Cesarzewicz Rudolf i książę Filip Koburski udali się dzisiaj przed południem na łowy w kierunku Drieno.

Przedwczoraj przybyli do Wiednia dla prowadzenia dalej rokowań ugodowych ministrowie węgierscy, hr. Szapary i hr. Szechenyi, wraz z pomocniczym personalem. Hr. Szapary konferował z p. Ministrem dr. Dunajewskim, a hr. Szechenyi z prezesem gabinetu hr. Taaffem. Po południu obaj ministrowie węgierscy mieli dłuższą naradę z tymczasowym kierownikiem Ministerstwa handlu, br. Pusswaldem.

Według *Budapester Corr.*, odbyła się przedwczoraj w Ministerstwie spraw zagranicznych narada w sprawie rozpoczynających się dzisiaj rokowań dla zawarcia traktatu handlowego z Rumunią.

Polit. Corresp. zamieszcza następujący komunikat: Spostrzeżenie, iż uczniowie szkół średnich wykraczają w pojedynczych wypadkach przeciw surowemu zakazowi, ponawianemu reskryptem ministeryalnym z dnia 25 października 1873, co do zakazu tworzenia pomiędzy sobą stowarzyszeń lub brania udziału w związkach, zniewoliło p. Ministra oświaty do poczynienia co potrzeba w drodze władz krajowych, aby przeciw wykroczeniom tego rodzaju występowano zawsze z jak największą surowością.

Najwyższa Rada zdrowia w Austryi na przedwczorajszem posiedzeniu zajmowała się skutkiem zapytania ze strony Rządu kwestyą szczepienia wścieklizny według metody Pasteura. Na długiej i szczegółowej naradzie postanowiono zalecić Rządowi, aby względem metody leczniczej Pasteura zachował się na razie wyczekująco, bo sąd naukowy o tem szczepieniu nie jest jeszcze dostatecznie wyjaśniony, zwłaszcza, że sam dr. Pasteur co do najważniejszych punktów swej metody zachowuje wielką tajemnicę.

Depesza wczorajsza streściła tak szczegółowo, przebieg przedwczorajszych obrad Izby dep. nad budżetem Ministerstwa oświaty, iż w ogóle nie wiele pozostaje nam do dodania. Wśród dyskusyi zabierał pomiędzy innemi głos dep. Kowalski i po dwakroć p. Minister dr. Gautsch. Dep. Kowalski oświadczył na wstępie, iż pozostaje pod najlepszem wrażeniem poprzednich dwóch mów p. Ministra dr. Gautscha i pragnie tylko, aby w ślad za słowami poszły rychło czyny. Mowca nie wątpi zresztą, iż mąż który tak stanowczym jest rzecznikiem pewnych zasad, pozostanie im wiernym i wykona je. W dalszym toku, jak już wiadomo, dep. Kowalski uskarżał się, iż niektórzy inspektorowie szkolni w Wschodniej Galicyi nie władają językiem ruskim i domagał się powoływania na te posady takich tylko osobistości, które dowiodą dokładnej znajomości obu języków krajowych.

P. Minister wyznań i oświaty dr. Gautsch w pierwszem przemówieniu, powiedział dosłownie: „Ograniczam się na stwierdzeniu, iż słyszałem niezawodnie, jak deputowany z Opawy (Fuss) wspomniał w swojej mowie: „Także książka p. t. *Heredität der Kleinen* stoi na liście proskrypcyjnej. Nie mogłem naturalnie przypuścić, jakoby deputowany opawski rozumiał pod listą proskrypcyjną rozporządzenie Ministra oświaty. Na inną część polemiczną mowy pana deputowanego nie mam nic do odpowiedzenia w ramach, jakie zakreśla regulamin Izby.

Drugą mowę p. Ministra dr. Gautscha podamy jutro wedle stenograficznych zapisków.

Do *Politik* telegrafują, iż od dzisiaj mają się odbywać także wieczorne posiedzenia Izby deputowanych.

W kołach parlamentarnych utrzymują stanowczo, że ustawa o pospolitem ruszeniu zostanie postawioną na porządku dziennym obrad Izby deputowanych jeszcze przed feryami wielkanocnemi.

W pruskiej Izbie panów mają rozpocząć się dzisiaj pełne obrady nad kościelno-politycznem przedłożeniem.

Nordd. Allg. Ztg. występuje dzisiaj bardzo namiętnie przeciw oficyalnemu *Dziennikowi Warszawskiemu*, któremu zarzuca, iż w ostatnich artykułach dopuścił się gwałtownych wycieczek przeciw Niemcom przy równoczesnem apoteozowaniu Francyi. Wprawia nas w zdumienie — pisze organ kanclerski — iż rossyjski dziennik rządowy wystąpił z zarzutami i insynuacyami, z jakiemi można spotkać się zaledwie w nieprzejednanych dziennikach francuskich i prasie polskiej.

Carstwo rossyjscy wyjechali przedwczoraj do południowej Rossyi.

Journal de St. Petersbourg dowiaduje się, iż pogłoski, jakoby obcokrajowym izraelitom i innym cudzoziemcom wzbroniony był przyjazd do Rossyi, są przesadzone. — Chodziło tylko prawdopodobnie o osoby, pozbawione środków do życia.

Rada państwa zajęła się rozpatrzeniem projektu ustawy o prawach i przywilejach urzędników, pełniących służbę w oddalonych częściach państwa.

Graždanin donosi, iż w końcu maja spodziewany jest w wyższych sferach rządowych decyzya co do głównych zasad projektu reformy instytucyj prowincyonalnych. W razie zatwierdzenia projekt w początkach jesieni wniesiony zostanie do rady państwa.

Francuski minister spraw wewnętrznych otrzymał od prefektów departamentów, graniczących z Belgią relacye, zapewniające, że nie istnieją obawy, ażeby w okręgach fabrycznych Francyi, mogło przyjść do rozruchów.

W Paryżu zebrały się we środę liczne rzesze ludzi różnych stanów przed salą Rivoli, gdzie było zapowiedziane zgromadzenie republikanów belgijskich. Gdy około 8 wieczorem ogłoszono plakatami, że zgromadzenia nie wolno odbyć, rozległy się dzikie wrzaski i wołania: niech żyje republika socyalna! Policya aresztowała wiele osób. Do późna wieczorem tłumy ludzi nie ustępowały z ulicy. Na przedmieściu St.-Antoine, wszystkie handle zamknięto. Kilkunastu Belgijczyków udało się do poselstwa belgijskiego, ale ich nie przyjęto.

Minister spraw wewnętrznych przyjmował tegoż dnia posła belgijskiego i zapewniał go, że wszyscy anarchiści belgijscy zostaną natychmiast wydaleni z Francyi. P. Rochefort zaniechał zamiaru udania się do Belgii.

Z Decazeville donoszą, że obecnie przyczyną zastanowienia robót w hutach żelaznych jest brak węgli.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych dep. Schönerer wniósł projekt ustawy o upaństwowieniu inseratów, zniesieniu kaucyi dziennikarskiej i stempla od gazet.

Dep. ks. Mandyczewski wniósł rezolucyę w sprawie podwyższania dotacyi gr. kat. biskupstwa w Stanisławowie i polepszenia płac kanoników gr. kat. kapituł w Galicyi.

Wciągu dyskusyi budżetowej p. Minister wyznań i oświaty dr. Gautsch oświadczył odnośnie do przytoczonego przez hr. Boos-Waldeka dzieła treści niereligijnej, iż wystósował już do krajowych władz szkolnych odpowiednie instrukcye. Na uwagę dep. Bendla w sprawie starokatolików odparł p. Minister, iż przy ustanowieniu starokatolickich nauczycieli religii władze postępują ściśle według ustawy; w ogóle też stosunki kościoła starokatolickiego są prawnie uregulowane. P Minister nie może zgodzić się z poruszoną przez dep. Wiederspergera myślą urządzenia kursu przygotowawczego na uniwersytetach. Należy utrzymać niezmiennie charakter zasadniczy uniwersytetów, i zapobiegać tem zbytecznemu przepełnieniu tych zakładów (*żywe oklaski*).

Wiedeń, 2 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Także dzisiaj oddają organa opozycyjne wielkie pochwały wczorajszym wywodom p. Ministra wyznań i oświecenia w sprawie uniwersytetów. We wszystkich sferach panuje przekonanie, że gabinet hr. Taaffego zyskał w osobie p. Ministra Gautscha znakomitą siłę fachową i znakomitego mowcę.

Wiedeń, 2 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Wczoraj zmarł tutaj emerytowany fmporucznik Litrow w 65 roku życia.

Wiedeń, 2 kwietnia. (*Tel. pryw.*) We wczorajszych wyborach do Rady gminnej, w drugiem ciele wyborczem, zwycięzyło niemiecko-liberalne stronnictwo mieszczańskie.

Berlin, 2 kwietnia. Pruska Izba deputowanych przyjęła w drugiem czytaniu §. 1 ustawy, mocą którego przyznanym zostaje do dyspozycyi rządowi kredyt w sumie 100 milionów marek na cele kolonizacyjne w W. Księstwie Poznańskiem i Prusach Zachodnich dla wyparcia agitacyi polskiej.

Berlin, 2 kwietnia. Cesarz Wilhelm, tudzież rodzina cesarska, złożyła wczoraj osobiście księciu Bismarckowi swoje życzenia z powodu rocznicy urodzin księcia; ze wszystkich stron otrzymał kanclerz liczne gratulacye.

Sofia, 2 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Specyalny kuryer, wiozący relacye prowincyonalnego rządu do księcia Aleksandra w Sofii, został przytrzymany przez Bułgarów pod Ichtimanem; odebrano mu pakiet przemocą, otworzono go i odczytano relacye.

Sofia, 2 kwietnia. (*Tel. pr.*) Opozycya utrzymuje, że opór księcia Aleksandra w sprawie generał-gubernatorstwa Wschodniej Rumelii, przypisać należy wpływom Karawełowa.

Sofia, 2 kwietnia. *Ag. Havasa* donosi: W. wezyr polecił usilnie drogą telegraficzną księciu Aleksandrowi, aby przyjął zmodyfikowane porozumienie. Książę przesłał podobno odpowiedź odmowną.

Belgrad, 2 kwietnia. Dotychczasowy prefekt miasta Belgradu, Blaznowac, został na własną prośbę spensyonowanym.

Delegat przy rokowaniach pokojowych, Mijatovic, otrzymał wielką wstęgę orderu *Takowy*.

Risticz prawdopodobnie już dzisiaj przedłoży królowi nową listę ministeryalną.

Konstantynopol, 2 kwietnia. Odpowiedź ks. Aleksandra Bułgarskiego na telegram W. Porty z dnia 30 marca została wczoraj doręczoną. Rada gabinetowa naradzała się wczoraj wieczorem nad odpowiedzią, poczem Gadban-efendi otrzymał polecenie, aby o północy udał się do Filipopola i Sofii.

Petersburg, 2 kwietnia. Hr. Wolkenstein wyjechał do Lizbony.

Senat przyjął projekt ustawy o dotacyi Następcy tronu.

Petersburg, 2 kwietnia. (*Tel. pr.*) Hr. Tołstoj wypracował ustawę fabryczną, nad którą rozpoczęły się już obrady w Radzie państwa.

Paryż, 2 kwietnia. W komisyi budżetowej oświadczył Freycinet, że akceptuje pożyczkę. 990 milionów należy, jako zwrot, oddać wprost kasom oszczędności, a 500 milionów ma być uzyskanych w drodze publicznej emisyi. Wszyscy obecni członkowie komisyi, w liczbie 24, przychylili się do tego wniosku. Sprawozdawcą został wybrany Wilson.

Bruksela, 2 kwietnia. Spokój w całym kraju został już przywróconym. Robotnicy bądź powrócili już do pracy, bądź zamierzają to uczynić.

Bruksela, 2 kwietnia. (*Tel. pr.*) Król wraz z rodziną rezyduje od kilku dni na zamku w Brukseli, który to fakt jest najlepszem odparciem pogłoski, jakoby groził wybuch ruchu anarchistycznego w stolicy.

Londyn, 2 kwietnia, W Izbie niższej oświadczył Brice, że w sprawie bułgarskiej nie może poczynić żadnych rewelacyj, ponieważ rokowania są jeszcze w toku; co się tyczy Grecyi, trzyma się rząd polityki poprzedniego gabinetu · flota rossyjska opuściła tylko [illegible] zatokę Suda, ale wkrótce wr[illegible]

W Izbie w[illegible] Rosebery powyższą o[illegible] kiem, że rząd ma najka[illegible]sze zapewnienia ze strony Ros[illegible] do kooperacyi w tej sprawie.

Londyn, 2 kwietnia. Według *Missions Catholiques*, przy końcu stycznia r. b., wymordowano w prowincyi chińskiej Quan-Ping mnóstwo chrześcian; cyfra wymordowanych ma wynosić 443 osób, pomiędzy którymi jest jeden kapłan, rodowity Chińczyk.

Londyn, 2 kwietnia. Trzech liberalnych deputowanych, z których jeden piastował urząd państwowy, utraciło na mocy wyroku sądowego, swoje miejsca w parlamencie, a to z powodu nielegalnych czynów, popełnienych przy ostatnich wyborach.

Londyn, 2 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Pogłoska o rozdwojeniu między angielską a rossyjską komisyą graniczną w Afganistanie, jest bezpodstawną.

Londyn, 2 kwietnia. W Izbie gmin oświadczono ze strony rządu, iż został już wypracowanym bil w sprawie praw własności utworów artystycznych, które to prawa objęte są międzynarodową konwencyę genewską, a rząd zastanawia się obecnie nad kwestyą, czy nie należałoby przedłożyć bilu traktującego w ogóle o prawach autorskich.

Brice zawiadomił, iż rząd zastanawia się obecnie nad projektem ustawy o konwersyi egipskiego długu *Daira*.

Londyn, 2 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Tutejsze sfery decydujące spoglądają z niedowierzaniem na rozwój spraw wschodnich a także z podróży cara i carowej do Krymu nie wysnuwają uspokajających wniosków.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa
dnia 2 kwietnia 1886

Hotel George'a

Pp. N. br. Czosnowska z Wołynia. W. Niezabitowski z Łanek. S. hr. Dunin z Głęboki. K. br. Saamen z Jełowego. M. Nathansohn z Petersburga. H. Schwanhäuser z Kurska.

Hotel Europejski

Pp. S. Jaworski z Skwaszawy. H. de Rodakowski z Bortnik. S. de Rodakowski z Bortnik Z. Puchała z Warszawy.

Hotel Angielski.

Pp. W. Czajkowski z Swirza. B. Skibniewski. z Balic. K. Kosiński z Krakowa, G. Kallans ze Stryja. J. Scholz z Kamionki.

Pociągi kolejowe
od 1 czerwca 1885.
przychodzą do Lwowa:
podług zegaru lwowskiego

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 5 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 50 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 12 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 20 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 minut 50 wieczór pociąg mięszany lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 3 po południu ze Stryja Stanisławowa, Husiatyna Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, i Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 1 min. 25 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, Nowego Sącza.

Pociąg osobowy: o godz. 8 min. 25 rano ze Stryja, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia

Odchodzą ze Lwowa:

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze.** o godz 6 min. 7 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 9 po południu pociąg mięszany, o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny. o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 20 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: godz. 5 min 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 35 po południu pociąg mięszany o godz 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min. 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza. Borysławia, Chyrowa i Husiatyna.

Pociąg osobowy: o godz. 7 min. 30 wieczór do Stryja, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godzinie 7mej m. 30 z rana do Stryja.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 kwietnia 1886, godzina 1 min. 50. Alp. Tow. górn. 27 10 Węg. akcyi kredyt. 294·25, Akcye anglo-austr. 116· –, Akcye banku Union 75·50, Akcye kolei Karola Ludwika 207 50, Akcye kolei północnej 238.—, Akcye kolei południowej 122. , Akcye kolei Alföld 192 25, Akcye kolei Elżbiety 255 –, Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 231 50, Akcye kolei węg północno - wschodniej 177·75 Wiedeńskie losy —·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacyie państw. w złocie 65·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·—, Losy regulacyi Cisy 123 80, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 102·20, Akcye związkowego banku 109·20, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·24·50, Węgierskie losy 120 75, Marka niemiecka —·— Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 1 kwietnia 1886, godzina 5 minut 35. Akcye kredytowe 298·— Anglo-Austr. —· , Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 207·75, Południowa —·—, Renta papierowa 84·60, Galic. listy zastawne 103·25 Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 10·00.50, Rubel papierowy —·—, Usposobienie.—

Wiedeń, 2 kwietnia 1886 r., godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 299.—, Anglo-Austr. —·— Unionbank —·— Kolej Karola Ludwika 208·—, Południowa —·— Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 95·40, 6% listy zastawne banku krajowego 92 75, 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku 1·24·50 Napoleondor 10 —·— Rubel papierowy Usposobienie mocne.

Telegramy zbożowe z dnia 1 kwietnia 1886. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram —·—, do —·—, zł., żyto —·— do —·— zł. jęczmień —·—, do —·—, zł., kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10.000 litr procent 23 50 do 75·— złr Bupapeszt: Pszenica 100 kilogr. na wiosnę 8·54 do 8.55 zł., rzepak (sierpień-wrzesień —· , do —·—, zł. Berlin: Pszenica żółta (kwiecień-maj) 157·—, do —·—, żyto —·—m. spirytus 34·60 rzepakowy olej —·— m., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—, Paryż: mąki 159 kilogr. 47·25, fr. olej rzepakowy —·—. fr. spirytus —·—, fr. Wrocław; Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·— spirytus –·— kukurudza —·—, Kolonia Pszenica —·—.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 1 kwietnia 1886.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	207	—	210	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	230	50	234	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	285	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	222	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	101	15	102	15
„ „ „ 4 prc. w. a.	95	—	96	25
„ „ „ 5 prc. okresowe	101	15	102	15
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	93	—	94	50
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. 51 l.	95	—	96	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	75	103	75
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	15	100	15
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	101	30	102	30
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		—	51	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	50	105	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	99	—	100	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr z r. 1883 po 4½ pr. wa.	94	50	95	50
5. Losy miasta Krakowa . .	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	25	—	27	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	81	5	91
Dukat cesarski	5	83	5	93
Napoleondor	9	95	10	05
Półimperyał	10	27	10	37
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
„ „ papierowy . .	1	23	1	27
100 marek niemieckich	61	15	61	85
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.
z dnia 31 marca 1886.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	84.55	84.70
luty-sierpień	84.50	84.65
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	84.75	84.90
kwiecień-październik	84.80	84.95
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	129.50	130.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.75	140.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	140.25	140.75
„ „ 1864 po 100 złr.	170 25	170.75
„ „ 1864 po 50 złr.	169.75	170.25
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	52.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 . .	101.75	101 90
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	114.50	114.70
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	105.25	105.75
Galicyi	105.—	105.50
Niższej Austryi	107.50	108.50
Siedmiogrodu	104.80	105.50
Węgier	105.—	105.60
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	115.40	115.70
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	298.20	298.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	553.—	558.—
Gal. banku hip po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	114.80	114.60
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	874.—	876.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500zł. m.	465.—	466.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	245.75	246.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. . .	2387	2392
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. .	208.—	208.25
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. wa. war.	231.—	231 50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	255.—	255.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	122.75	123.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	180.75	181.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	101.—	101.75
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.—	100.25
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	101.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	98.80	100 20
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	95.50	——
„ „ „ „ po 5 prc. . .	101.40	101.80
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.40	101.80
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	95.40	—.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	99.50	100.50
Gal. banku hip. po 6 prc.	103.50	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. . .	——	——
Banku austro-węgiersk. po 5 prc. . .	101.70	102.20
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc. .	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc. .	101.—	101.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	102.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze . . .	102.50	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	98.—	98.15
„ „ po 100 zł. w. a.	117. 75	118·—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	101.10	101.70
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	100.75	101.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884 . .	83.40	83.90
z r. 1884 . .	91.70	92.10
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	101.75.	101·25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	179.25	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	44.—	45.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	119.—	119.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	24.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.10	18.40
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	22.—	[illegible]
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.75	[illegible]
Palffego po 40 zł. m. k.	42.25	[illegible]
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14.30	[illegible]
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	8.90	9.10
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	57.—	57.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	55.—	56.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	26.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	135.75	—.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	69.—	70.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.—	34.—
Windischgrätzą po 20 zł. m. k. . .	44.—	45.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	125.75	125.90
Paryż za 100 fr.	49.50	50.02
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.92.—	5.94—
„ pełnej wagi	5.88.—	5.90—
Korona	—.—.—	—.—
20-frankówka	9.99.—	10.—.—
Rossyjski imperyał	10.27.—	10.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 1 kwietnia 1886.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	84	40
„ „ „ w srebrze .	84	45
Renta w złocie	114	35
5 prc. austr. renta marcowa . . .	101	60
Akcye banku wiedeńskiego . . .	87	—
„ „ kredytowego . . .	297	50
Londyn	125	80
Srebro		
Napoleondor	10	
Dukat cesarski men.	5	94
100 marek niemieckich	61	67½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 7479 (1999 1—3)

Edykt, którym Nowo-Sądecki sąd obwodowy ogłasza, że Eliasza Steinera ze Stojnic królewskich uchwałą z dnia dzisiejszego, za obłąkanego uznał a Józefa Steinera, jego kuratorem ustanowił.

Nowy Sącz, 14 listopada 1885.

L. 1996 (1996 1—3)

Jan Wojtas ze Starej wsi uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiony Jan Patka.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa, dnia 16 marca 1886.

L. 6708 (2049 1—3)

Wojciech Klich, włościanin z Jaślan, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z 16 lipca 1885 l. 10492 uznany marnotrawcą, kuratorem dla niego mianowany Maciej Taran, włościanin z Jaślan.

C. k. sąd powiatowy

Mielec, dnia 20 stycznia 1886.

L. 1360 (2059 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie oznajmia, że Semko Karmelita, rolnik w Żurawnie za marnotrawcę uznanym został, kuratorem dla niego Harasym Teniuch gospodarz w Żurawnie ustanowionym jest.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 22 lutego 1886.

L. 7498 (2045 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jaśle podaje do wiadomości, iż Franciszek Ducal z Harklowy uznany marnotrawcą, kuratorem jego Wawrzyniec Janiga z Harklowy.

Jasło, dnia 26 sierpnia 1885.

L. 1146 (2126 1—3)

Feliks Sobkowicz rolnik z Kobyłowłok uznany marnotrawcą, kuratorem tegoż jest Mikołaj Podboraczyński z Kobyłowłok.

C. k. sąd powiatowy

Budzanów, dnia 21 lutego 1886.

L. 8996 (2058 1—3)

Piotr Dzumało ze Mszany uznany marnotrawcą.

Kuratorem jego jest Józef Skoczyla z Mszany,

C. k. sąd powiatowy

Zborów, dnia 4 października 1885.

L. 9527 (2097 1—3)

Sara Schaffel z Buska uznana umysłowo niedołężną, kuratorem dla niej ustanowiony Berl Schaffel.

C. k. sąd powiatowy

Busk, dnia 8 listopada 1885.

L. 16814 (2107)

Julian Stebeliński z Zamarstynowa uznany marnotrawcą, a kuratorem Józef Fedorko tamże ustanowiony.

Lwów, 18 października 1885.

L. 8544 (2145 1—3)

C. k sąd powiatowy miej deleg. w Stanisławowie ogłasza, iż Jurka Żurakowskiego rolnika z Bednarowa uznano marnotrawcą. Kuratorem ustanowiono Bazylego Koblańskiego gospodarza z Bednarowa.

Staniłsławów 20 maja 1885.

L. 797 (2225 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Brzeżanach podaje do wiadomości, że Andruch Berhorowajny gospodarz z Potoka za marnotrawcę uznany został i że nadano mu kuratora w osobie Pańka Bezkorowajnego gospodarza z Potoka.

Brzeżany, dnia 27 stycznia 1886.

Licytacye.

L. 1825. (2337 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Załóżcach podaje do wiadomości, iż celem ściągnienia kwoty 101 zł wa. z pn, na rzecz galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego, odbędzie się na dniu 29 kwietnia i na dniu 28 maja 1886, każdym razem w tusądowym budynku o 10 godzinie przed południem licytacya realności niewiadomego z życia i miejsca pobytu Schlomy Rozena własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, numerem konskrypcyjnym nie oznaczonej, w Załóżcach położonej, a to za lub powyżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 35 zł. aw.

Wadyum wynosi 3 zł. 50 ct. aw.

Bliższe warunki i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Gdyby przy dwu pierwszych terminach realność ta sprzedaną być nie mogła, do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 11 czerwca 1886 o godzinie 10 rano.

O tem zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Schlomę Rosena do rąk kuratora p. Bronisława Malkowskiego, zaś wszystkich tych wierzycieli, którzyby uzyskali prawo zastawu na sprzedać się mającej realności a którymby uchwała sprzedaż dozwalająca lub późniejsze doręczoną być nie mogła, na ręce ustanowionego kuratora p. Juliusza Korabińskiego z Załóżiec.

C. k. sąd powiatowy.

Załóżce, dnia 10 września 1885.

L. 2214. (2314 2—3)

W dniach 16 kwietnia, 18 maja i 18 czerwca 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności Michała Kobziar a względnie tegoż spadkobierców w Ostrowczyku polnym pod lk. 57 położonej, wyk. hip. l. 72 objętej, na zaspokojenie zaległych Zakładowi kredytowemu włość. w likwidacyi we Lwowie rat pożyczkowych i resztę kapitału 11 .. 69 ct. wa.

Cena wywołania wynosi 400 zł.

Wadyum 40 zł. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Mijakowski w Złoczowie.

Reszta warunków licytacyjnych jest do przejrzenia w tusąd. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego miej. del.

Złoczów, dnia 26 lutego 1886.

L. 475. (2326 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 15 kwietnia i 20 maja 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 czerwca 1886 nawet poniżej takowej, jednak nie niżej ceny równej pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na realności zabezpieczonym licytacya realności lk. 60 w Dobrostanach, według wyk. hip. l. 167 księgi gruntowej dla gminy Dobrostany, Karoliny Paczowskiej a względnie jej leżącej masy spadkowej własnej, na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi, na zaspokojenie 14 rat po 48 zł. i resztującego kapitału 288 zł. 63 ct. z pn.

Cena wywołania 1600 zł., wadyum 160 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem dra Józefa Bylinę adwokata w Gródku.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17 czerwca 1886 o godz. 3 po południu.

Gródek, dnia 5 marca 1886.

L. 2215. (2315 2—3)

W dniach 16 kwietnia, 18 maja i 18 czerwca 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności Semka Helmak, a względnie tegoż małoletnich spadkobierców w Kropiwnie pod lk. 25 położonej, wyk. hip. l. 29 objętej, na zaspokojenie zaległych Zakładowi kredytowemu włość. w likwidacyi we Lwowie 23 rat pożyczkowych i resztę kapitału 16 zł. 92 ct. aw.

Cena wywołania wynosi 150 zł.

Wadyum 15 zł. a. w.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Mijakowski w Złoczowie.

Reszta warunków licytacyjnych jest do przejrzenia w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego miej. del.

Złoczów, dnia 26 lutego 1886.

L. 12077. (2334 2—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Aleksandra Zacharkiewicza przeciw Elżbiecie Tyczyńskiej celem ściągnięcia kosztów sądowych 10 zł. 29 ct., 6 zł. 97 ct., 1 zł. 62 ct., 3 zł. 17 ct., 1 zł. 87 ct., 5 zł. 36 ct. i 8 zł. 12 ct. publiczna sprzedaż realności, dłużniczki Flżbiety Tyczyńskiej własnej, w Śniatynie pod lk. 114 3/4 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w dniach 5 kwietnia, 6go maja i 16 czerwca 1886 zawsze o godzinie 10tej przed południem pod tym warunkiem się odbędzie, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 550 zł., wadyum wynosi 55 zł.

Akt opisania i oszacowania oraz warunki licytacyjne mogą w tusądowej registraturze być przejrzane.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adwok w Sniatynie dr. Schafera.

Sniatyn, dnia 28 grudnia 1885.

L. 21184. (2321 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Henryka Frenkla w kwocie 52 zł. zpn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 234 w Dołżance dłużnika Mikołaja Diedio własnej, dnia 30go kwietnia 1886 o godzinie 9 przed południ. przedsięwziętą będzie i że realność ta na tym terminie za jakąkolwiekbądź cenę pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 650 zł. wa.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol, dnia 30 grudnia 1885.

L. 3849. (2323 2—3)

Brodzki c. k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że dozwolona tu sąd. uchwałą z dnia 27go grudnia 1885 l. 18630 publiczna przymusowa sprzedaż ciała hipotecznego wyk. 240 gminy katastralnej Brody objętego, dłużnika Józefa Dawidsohna własnego, na zaspokojenie pretensyi gminy miasta Brodów w kwocie 1084 zł. 8 ct. aw. zpn. odbędzie się pod tymi samymi warunkami i w tych samych terminach t. j. w dniach 15 marca, 15 kwietnia i 17 maja 1886 o 11 godzinie z rana w biurze nr. II także na zaspokojenie pretensyi dr. Hermana Lipschütza w kwocie 5000 rubli zpn.

Wadyum wynosi 1672 zł. aw.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony został w tej sprawie adw. dr. Starzewski.

Brody, dnia 12 marca 1886.

L. 9566. (2333 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwornie czyni wiadomo, że w sprawie Franciszki Cieślak przeciw spadkobiercom ś. p. Jana Fischera o 50 zł. w. a. z pn. odbędzie się przy terminach 5 kwietnia, 5 maja i 10 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż realności w Pniowiu pod l. k. 314 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 180 zł., zakład 18 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 2 marca 1886.

L. 667. (2143 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Pazi Kiełdowej, Pazi Lubowej i Michała Kureczka w kwocie 360 zł. 75 ct. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności wykaz. hipotecznym l. 159 ktięgi gruntowej gminy Maćkowice objętej, dłużnika Jacka Kureczka własnej w dniu 19 maja 1886, w dniu 23 czerwca 1886 i w dniu 4 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 10 rano tutaj biuro nr. 27 w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 430 zł.

Zakład wynosi 43 zł. aw.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Z c. k sądu pow. miejsko-deleg.

Przemyśl, 16 lutego 1886.

L. 2328. (2206 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 220 zł. z pn. odbędzie się na rzecz cesyonaryuszki Anny Gelberger w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż posiadłości lwk. l. gminy katastr. Buczyca objętej, dłużnika Dominika Matusa własnej, w trzech terminach mianowicie: dnia 29 kwietnia, 24 maja i 17 czerwca 1886 r., każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych, można przejrzeć w tutejszej registraturze sądowej.

Bochnia, 26 lutego 1886.

L. 545. (2254 3—3)

C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza, iż dnia 27 kwietnia 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności w Borzęcinie położonej, lwh. 118 księgi gruntowej tejże gminy objętej, dłużnika Jana Pera własnej, na rzecz galicyjskiego zakladu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 8 rat po 15 zł. i o 271 zł. wa.

Cena wywołania 1100 zł. w. a.

Wadyum wynosi 110 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Myślenice, d. 3 marca 1886.

L. 368/p. (2280 3—3)

C. k. Ministerstwo skarbu dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, postanowiło zabezpieczyć w drodze konkurencyi publicznej, sprzedaż soli kamiennej, jako to szybikowej mielonej tudzież szybikowej, zielonej i spizowej w kruchach z c. k. saliny w Wieliczce i soli szybikowej i zielonej w kruchach z c. k. saliny w Bochni dla wywozu za granicę (do Rossyi i Prus) w czasie od 1 lipca 1886 do 30 czerwca 1888 względnie i nadal.

Przedmiot pertraktacyi konkurencyjnej, do której tylko pisemne oferty przyjmowane będą; stanowi roczna ilość soli z każdego rodzaju z Wieliczki i Bochni pobrać się mająca i cena zakupna, którą przedsiębiorca obowiązuje się uiścić za jeden metryczny cetnar netto:

a) soli szybikowej mielonej, tudzież szybikowej, zielonej i spizowej w kruchach loco któregokolwiek szybu gończego w Wieliczce;

b) soli szybikowej i zielonej w kruchach loco któregokolwiek szybu gończego w Bochni.

Warunki służące niniejszej pertraktacyi konkurencyjnej za podstawę, przejrzeć można w biurze prezydyalnem c. k. Ministerstwa skarbu, w kancelaryi prezydyalnej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie, w c. k. urzędach sprzedaży soli w Wieliczce i Bochni, tudzież w kancelaryi tamtejszych c. k. zarządów salinarnych, gdzie też okazy warunków i niniejszego obwieszczenia podjąć można.

Oferty pisemne, sporządzone stosownie do postanowień zawartych w warunkach i według załączonego do nich wzoru wystosowane i udokumentowane wnieść należy do bióra prezydyalnego c. k. Ministerstwa skarbu najdalej do godziny 12 w południe dnia 30 kwietnia 1886.

Uwzględnionemi nie będą oferty po terminie wniesione lub nie zupełnie udokumentowane, tudzież nie dokładnie określone, wreście oferty odnoszące się do podaży innych oferentów.

Z c. k. Ministerstwa skarbu.

Wiedeń, 14 marca 1886.

L. 1450. (2205 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 1000 zł., a względnie niespłacanych rat i reszty kapitału odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w tutejszym sadzie w 3ch terminach, mianowicie dnia 29 kwietnia, 24 maja i 26 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności dłużników Filipa i Katarzyny Michlów, tudzież Jakóba Uhla własnych pod l. 63 i 61 w Majkowicach w powiecie Bocheńskim położonych.

Cena wywołania 1800 zł.

Wadyum 180 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Trybulec.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. registraturze sądowej.

Bochnia, 10 stycznia 1886.

L. 959. (2026 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczewie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Mojżeszowi Hammer o zapłacenie 8 rat po 10 zł. i resztującego kapitału pożyczkowego 133 zł. 46 ct. wa. z pn., przeprowadzi przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 315 w Złoczowie położonej, wyk. hip. l. 96 ks. gruntowej dla gminy miasta Złoczowa z przedmieściami Szlaki i Glinniańskie objętej, dłużnika własnej, wierzytelności tej za hipotekę służącej, w dwóch terminach dnia 17 maja i dnia 21 czerwca 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem z tem, że realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Canę wywołania stanowi kwota 400 zł w. a. jako wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta, wadyum zaś 40 zł. w. a.

Gdyby realność tę w powyższych dwóch terminach nie sprzedano, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 5 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Resztę warunków i wykaz hipoteczny w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 31 grudnia 1885 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca albo dalsze w tej sprawie wydać się mające uchwały wcale nie lub też wcześnie doręczone być nie mogły ustanawia się kuratora w osobie p. adw. dr. Billeta w Złoczowie.

Złoczów, dnia 13 marca 1886.

L. 8443. (1957 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bieczu ogłasza, że w dniach 10 maja, 7 czerwca i 5 lipca 1886, każdym razem o 10 rano w gmachu jego, odbędzie się na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w sumie 150 zł. z przynależytościami egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę 1/6 części realności pod n. k. 47, 171, 182 w. h. l. 47 ksiąg gruntowych gminy Rzepiennika biskupiego objętej, Michała Laskawskiego własnej, tudzież realności pod n. k. 47 w Rzepienniku suchym położonej, whl. 103 objętej, Jakóba Mierzwy własnej.

Cenę wywołania co do pierwszej 1/6 części realności będzie suma 138 zł. 33 ct., co do całej drugiej 920 zł. 50 ct.

Wadyum co do pierwszej 13 zł. 82 ct., co do drugiej 92 zł. 5 ct.

Resztę warunkow licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze pomienionego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono dra Józefa Radomyskiego adwokata w Gorlicach.

C. k. sąd powiatowy.

Biecz, dnia 5 stycznia 1886.

L. 5529. (1994 3—3)

C k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 401 zł. 27 ct. w. a. z pn., przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. k. 91 subr. 914 w Kałuszu położonej, dłużników Dyonizego i Agrypiny Malinków własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi dnia 13 maja, 16 czerwca i 13 lipca 1886, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 800 zł. wa. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 30 października 1885.

L. 397. (2051 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. zakładu kred. ziems. w Krakowie w kwocie 600 zł. odbędzie się w tut. sądzie dnia 7 maja 1886 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod nk. 63 w Lopuszce wielkiej położonej lwh. 82 objętej Michała Kosa i Agnosza Koba własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1500 zł., wadyum 150 zł. przy którym to terminie realność ta za jaką bądź kwotę sprzedaną zostanie.

Ekstrakt hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych można przejrzeć w ekspedycie sądowym.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Gotlieba w Jarosławiu.

C. k. sąd powiatowy

Przeworsk, 22 stycznia 1886.

L. 9381. (1995 3—3)

C. k. sad powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy: 5 rat po 5 zł. 89 ct. i 93 zł. 18 ct., tudzież 9 zł. 76 ct w. a. z pn., przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. k. 128 now. 12 st. subr. 631, w Bani kałuskiej położonej, dłużników Maryi i Jakima Ruczaków własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytewego włościańskiego w likwidacyi, dnia 14 maja, 17 czerwca i 14 lipca 1886, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwoch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 200 zł wa. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 30 października 1885.

L. 17713 (2325 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż w dniach 4 maja 1886, dnia 4 czerwca 1886 i dnia 5 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 343 w Chrzanowie położonej Antoniego i Franciszki Jasińskich własnej, na rzecz Zwierzchności gminy w Crzanowie imieniem funduszu szpitala ubogich chrześcian w Chrzanowie.

Wadyum wynosi 83 zł.

Cena wywołania 825 zł aw.

Kuratorem dla dłużników z miejsca pobytu niewiadomyeh ustanowionym został p. Władysław Dolais w Chrzanowie celem doręczenia tymże uchwały licytacyjnej, zaś dla wierzycieli nieznanych p. Apolinary Horwatrz w Chrzanowie.

Warunki licytacyjne, ekstrakt tabularny i akt ocenienia mogą być przejrzane w tutejszo sądowej registraturze.

Chrzanów, dnia 14 stycznia 1886.

L. 3857. (2299 1—3)

W dniach 10 maja, 7 czerwca i 5 lipca 1886 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w budynku sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 161 w Ratułowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużników własnej, w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 350 zł. aw. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie niżej takowej.

Wadyum wynosi 35 zł aw.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Czarny Dunajec, dnia 8 lutego 1886.

L. 1487. (2330 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Jerzego Kleisa w kwocie 97 zł. 50 ct. w. a. z przyn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 7 maja, 8 czerwca i 13 lipca 1886 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod nk. 233 w Leżajsku położonej, dłużnika Piotra Metzgera wasnej, cena wywołania 1363 zł.

Wadyum 137 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Leżajsk, dnia 10 marca 1866.

L. 12823. (2236 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej zakładu kred. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pko Wojciechowi i Katarzynie Jaworkom pto 4 rat po 32 zł. 34 ct. z pn. przedsięweźmie dnia 3 maja, 7 czerwca i 12 lipca 1886 o godz. 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności l. k. 3 w Nawsiu powyższych dłużników własną.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Na wypadek niesprzedania powyższej realności na wyznaczonych terminach do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających, wyznaczono termin na dzień 2go sierpnia 1886 o godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zajęcia, można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Józef Wagner z Ropczyc.

Z c. k. sądu powiatowego

Ropczyce, dnia 13 stycznia 1886.

L. 8780. (2246 1—3)

Nowosądecki sąd obwodowy przeprowadzi dla wierzytelności 500 złr. Felicyi Cyglasowej licytacyę dóbr Rzepiennik Marciszewski, wojtowstwo powiatu gorlickiego Konrada Ceysingera własnych, dnia 5 maja 1886 o godzinie 10 rano w swym gmachu, nawet niżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 56796 zł.

Wadyum 2840 zł.

Reszta warunków, szacunek i wyciąg hipoteczny w registraturze do przejrzenia.

Licytantów się do tej licytacyi zaprasza, a niewiadomym wierzycielom hipotecznym kuratorem dr. Janczurę adw. w Nowym Sączu, mianując, udziela niniejszem wiadomości.

Nowy Sącz, 31 grudnia 1885.

L. 9410. (2289 1—3)

W Wiśnickim c. k. sądzie powiatowym celem zaspokojenia sumy 230 złr. 67 ct. zpn. odbędzie się na rzecz Wawrzyńca Somy egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 10 w Kamionny położonej, Józefa Wiktora własnej, 5 maja i 4 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 695 zł.

Wadyum 69 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Wiśnicz, 25 stycznia 1886.

L. 609. (2290 1—3)

W sądzie powiatowym w Wiśniczu odbędzie się dnia 5 maja i 9 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod lk. 8 w Łapanowie położonej, Filipa Pachuta własnej celem zaspokojenia pretensyi Reginy Grzywacz w kwocie 100 zł.

Cena wywołania 500 złr.

Wadyum 50 złr.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Wiśnicz, 30 stycznia 1886.

L. 8114. (2291 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Wiśniczu odbędzie się 5 maja, 4 czerwca i 7 lipca 1886 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 96 w Wiśniczu położonej, Józefa i Maryi Wojcickich własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Silbermana 100 zł. zpn.

Cena wywołania 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków przejrzeć można tusądowej registraturze.

Wiśnicz, 31 stycznia 1886.

L. 3430. (2288 1—3)

W dniach 6 maja, 17 czerwca i 29 lipca 1886 każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się w tut. sąd. zabudowaniu celem ściągnienia wywalczonej przez c. k. uprzyw. Zakład kredytowy włościański w likwidacyi pretensyi w kwocie 187 zł. wa. zpn. publiczna sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. 220 sub. rep. 204 w Sołotwinie położonej, do dłużników Kościa i Hnata Tymofijów należącej z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania można w tusądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina, dnia 27 grudnia 1885.

L. 1084. (1972 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Feiwla Stein przeciw Wasylowi Fedyna pto 56 zł. 50 ct. w. a. z pn. licytowaną będzie w sądzie na dniu 13 maja, 23 czerwca i 5 sierpnia 1886 o 10 godzinie rano realność pod l. domu 284 c. w Żółtańcach położona, ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 544 zł.

Wadyum 54 zł. 40 ct.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, dnia 13 lutego 1886.

L. 4122. (1993 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 130 zł. 11 ct. wa. z pn przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod Nr. kons. 5 subr 14 w Jaworówce położonej, dłużników spadkobierców Ostapa Hołymczuk i Pałanki Hołymczuk własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi dnia:

I. 12 maja

II. 15 czerwca

III. 12 lipca 1886,

każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności, przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, dnia 30 października 1885.

L. 5114. (2210 1—3)

Ces. król. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 5 maja 1886 i dnia 9 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej Rozdziałowice l. 49 objętą, Danka Kiernickiego własną i realność wyk. hip. tej samej księgi gruntowej l. 50 objętą, Dańka i Pazi Kiernickich własną, celem zaspokojenia pretensyi Getzla Weingartena w kwocie 700 zł. z pn.

Na tych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedane.

Celem ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 9go czerwca 1886 godz. 12 w południe.

Cenę wywołania co do realności wyk. hip. l. 49 objętej kwota 1935 zł., a co do realności wyk. hip. l. 50 objętej kwota 585 zł.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny wywołania.

Bliższe warunki, wyciąg hipteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 27 grudnia 1885.

L. 398. (2050 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi galic Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 350 zł. odbędzie się w tut sądzie w dniu 12 maja 1886 o godz. 10tej rano egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 74 w Ubierzynie położonej, lwh. 56 objętej, Tadeusza Krokosa własnej, przy którym to terminie realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Ekstrakt hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dra Gottlieba w Jarosławiu.

C. k. sąd powiatowy

Przeworsk, 31 stycznia 1886.

L. 2622. (2025 1—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez Zakład kredytowy włościański w likwidacyi wywalczonej sumy 207 zł. 54 ct. w. a. z pn. publiczną licytacyę realności pod lk. 66 w Remenowie, Jurka Suszko własnej, w wyk. hip. l. 192 gminy Remenów zapisanej na dzień 13 maja 1886 o godzinie 10 rano w sali rozpraw.

Poręczne 30 zł.

Na terminie tym można tę realność nabyć także poniżej ceny szacunkowej, lub za jakąbądź cenę.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w tus. registraturze kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Dulęba.

Lwów, 5 marca 1886.

L. 966 (2209 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że 5 maja, 16 czerwca, 14 lipca 1886 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż gruntu „Szczawne" w Szczawniku, Ilka Romaniaka własnego, na zaspokojenie wierzytelności gminy Szczawnik 49 zł. 80 ct. z pn.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 10 prc.

Reszta warunków w registraturze.

Krynica, 22 lutego 1886.

L. 8446. (2158 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie reszty 14 raty 4 zł. 71 ct. wa, dalej 15, 16, 17, 18 i 19 raty po 22 zł. 50 ct. wa. i reszty kapitału w kwocie 20 zł. 32 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. 37 w Hermanowy położonej, wykazem hipotecznym l. 130 księgi głównej gminy katastralnej Hermanowa objętej, na imię Walentego Jopka zaintabulowanej, w dniach 20 maja, 22 czerwca i 3 sierpnia 1886 z terminem do ułożenia warunków ułatwiających na 5 sierpnia 1886 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 790 zł.

Wadyum 79 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 20 stycznia 1886.

L. 259. (2262 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Ulanowie odbędzie się w dniach 17 maja i 21 czerwca 1886, zawsze o godz. 10 przedpołudnie na zaspokojenie wierzytelności Dory Jarymowej w sumie 250 zł. przymusowa sprzedaż posiadłości w Borkach położonych wykazami hipotecznemi l. 36 i 107 objętych i Szymona Pajory własnych.

Cenę szacunkowa wynosi 450 zł, wadyum zaś 45 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Ulanów, dnia 30 stycznia 1886.

L. 386 (2358 1—3)

C. k. sąd pow. w Czortkowie rozpisuje celem zaspokojenia resztującej pretensyi Majera Pohorille w kwocie 187 zł. 60ct. publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 315 w Wygnance położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Dominika Kłodnickiego własnej i wyznacza w tym celu trzy terminy a mianowicie na dzień 15 kwietnia, 20 maja i 1 lipca 1886 zawsze o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym z tem domieszczeniem, że na dwóch pierwszych terminach zostanie taż realność jedynie za lub powyżej ceny szacunkowej zaś przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej sumy zabezpieczonych na niej długów sprzedaną. Gdyby przy tym trzecim terminie takiej ceny kupna nie podano to wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 5 sierpnia 1886, o godzinie 10 przed południem, poczem taż realność w jednym terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 745 zł., wadyum 74 zł. 5 ct. Resztę warunków przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Czortków, dnia 1 marca 1886.

L. 4115 (2327 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Józefowi Daćków, o zapłacenie kwoty 50 zł. przeprowadzoną zostanie na dniu 11 maja, 15 czerwca i 20 lipca 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie B. Nr 26 przymusowa sprzedaż realności dłużnika własnej w Nowosiołkach pod l. k. położonej wyk. hip. l. 54 ks gr. gminy Nowosiołki objętej.

Cenę wywołania która jest także cenę szacunkową wynosi kwota 1000 zł. wadyum 10pr, tej sumy. Na pierwszych dwu terminach realność tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże na trzecim terminie także i poniżej ceny wywołania jednakże nie niżej sumy 860 zł. sprzedaną zostanie. Gdyby takiej ceny nie ofiarowano ułożone zostaną dnia 20 lipca 1886, o godzinie 4 popołudniu warunki ułatwiające na który strony i wierzycieli hipotecznych ostatnich z dołożeniem wzywa się że nie stawający na tym terminie uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawających wierzycieli.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, dnia 13 marca 1886.

L. 3945. (2248 1—3)

Krakowski sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa Zaliczkowego w Krakowie w kwocie 600 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 5 maja i 4 czerwca 1886 roku o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 5, w Kantorowicach Stanisława Adamskiego własnej.

Cena wywołania 2545 zł, wadyum 255 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia łatwiejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin dnia 4 czerwca 1886 o godzinie $3^1/_2$ popołudniu.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Rothwein z substytucyą adwokata dr. Kaya w Krakowie.

Kraków, 30 stycznia 1886.

L. 10052. (2327 1—3)

Celem wydobycia wierzytelności ogól. rolniczo kredytowego zakładu we Lwowie wynoszącej 400 zł. z pn. odbędzie się przy sądzie tutejszym dnia 18 maja, 17 czerwca i 15 lipca 1886, każdym razem o 10 godz. rano przymusowa licytacya realności Mejlecha i Chawy Donn wyk. hip. 5 gminy katastr. Janów objętej.

Wadyum wynosi 10pr. ceny wywołania 800 zł.

Bliższe warunki licytacyi akt detaksacyi i wyciąg tabularny w tusąd. registraturze do przejrzenia

C. k. sąd powiatowy

Janów, dnia 31 grudnia 1885.

L. 4116. (2226 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Przemyślu, podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Szaji Patronowi o zapłacenie kwoty 300 zł. przeprowadzoną zostanie na dniu 11 maja 1886, na dniu 15go czerwca 1886 i na dniu 20 lipca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie Nr. 26 przymusowa sprzedaż realności dłużnika własnej, w Cisowej pod lk. 29 położonej, wyk. bip. l. 66 ks. gr. gminy Cisowa objętej.

Cenę wywołania która jest także cenę szacunkową wynosi kwota 800 zł.

Wadyum 10 proc. tej sumy.

Na pierwszych dwu terminach realność tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, na trzecim terminie także i poniżej ceny wywołania, jednakże nie niżej sumy 680 zł. sprzedaną zostanie.

Gdyby takiej ceny nie ofiarowano ułożone zostaną dnia 20 lipca 1886 o godzinie 4 popołudniu warunki ułatwiające na który strony i wierzycieli hipotecznych ostatnich z dołożeniem wzywa się, że nie stawający na tym terminie uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawających wierzycieli.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 13 marca 1886.

L. 1088 (1991 3—3)

W dniach 12 maja, 15 czerwca i 12 lipca 1886 odbędzie się sprzedaż realności z części tabularnej pod lk. 34 sub. rep. 59 i nietabularnej pod l. rep. 33/66, 39/67, 44/57 i 70 składającej się, w Mysłowie położonej, dłużnika Aleksandra Władysława 2 im. Iłaszewicza własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kred. włościańskiego na zaspokojenie trzech rat po 266 zł. 50 ct. i reszty w kwocie 4100 zł. a. w. z pn., każdym razem o 10 rano, z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej tejże, zaś na trzecim część nietabularna także niżej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa części tabularnej wynosi 3600 zł., nietabularnej 4506 zł. aw.

Wadyum wynosi dla części tabularnej 360 zł., dla nietabularnej 450 zł.

Gdyby sprzedaż tabularnej części przy pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową nastąpić nie mogła, odbędzie się przy trzecim terminie rozprawa celem ułożenia lżejszych warunków.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych którymby uchwała licytacyjna należycie doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem pana Wilhelma Rudnickiego z Mysłowa.

Resztę warunków, ekstrakt tabularny i protokół zastawnego opisania, wolno w tusądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, 20 października 1885.

L. 9582. (2336 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że celem zaspokojenia kwoty 200 złr. w. a. z pn. po strąceniu jednak uiszczonej kwoty 152 zł. 22 ct. odbędzie się na rzecz masy spadkowej p. Stanisławie Cukrze egzekucyjna publiczna sprzedaż $^1/_4$ i $^1/_4$ części realności pod lk. $99^4/_5$ w Żółkwi położonej, wyk. hip. 208 gminy Żółkiew I część objętej, Alty Freiman własnej, w dniach 14 maja, 18 czerwca i 16 lipca 1886 każdym razem o godz. 10 rano w zabudowaniu sądowem.

Na dwóch pierwszych terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej, jednak tylko za taką cenę, któraby uprzyw. należytości wys. Skarbu i wierzytelności zaintabulowane pokryła, będzie sprzedaną. Gdyby na trzecim terminie realność ta nie została sprzedaną, natenczas odbędzie się dnia 20 sierpnia 1886 o godz. 10tej rano ponowny termin celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, na którym wierzyciele niestawający za przystępujących do większości głosów będą uważani.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 517 zł. 10 ct., wadyum 10 prc. ceny szacunkowej

Akt oszacowania i dalsze warunki licytacyjne przejrzeć można w t. s. registraturze.

O czem się chęć kupna mających, znanych wierzycieli do rąk własnych, a późniejszych wierzycieli lub tych którymby niniejsza uchwała doręczoną być nie mogła do rąk kuratora dr. Tadeusza Niementowskiego w Żółkwi zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy

Żółkiew, 11 lutego 1886.

L. 11981. (2343 1--3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie a mianowicie trzech rat półrocznych w kwotach 1350 zł., 1350 zł., i 1350 zł. zpn. odbędzie się dnia 13 maja i 17 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Zygmunta Kazimierza 2 im. Dybowskiego wedle wyk. hip. l. 437 i 611 tut. sądu należących dobr Kulawa i Lubella część I w powiecie żółkiewskim położonych, na których terminach dobra te tylko wyżej ceny wywołania 96.475 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 4.900 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągów tabularnzch, to jest po dniu 22 października i 8 listopada 1885 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Lill kuratorem, a jego zastępcą adw. dr Paździera mianowany został.

Lwów, dnia 20 marca 1886.

L. 1856. (2263 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Uhnowie odbędzie sie w dniach 17 maja, 21go czerwca i 19 lipca 1886 roku zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lk. 50 wh. 6 w Dąbrówce, Elki z Gladów Fortgangowej własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego pto 300 zł. aw.

Cena wywołania stanowi 1000 zł., wadyum 100 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze. C. k. sąd powiatowy.

Ulanów, dnia 5 marca 1886.

Księgi gruntowe.

L. 623. (2356)

Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Sołotwinie zawiadamia, iż dnia 8 kwietnia 1886 rozpoczyna dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Maniawy.

Każdy interesowany w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i przytoczyć wszystko, co do wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Stanisławów, dnia 31 marca 1886.

L. 1384 (2316)

Podaje się do wiadomości, że Towarzystwo c. k. uprz. galic. Kolei karola Ludwika wniosło podanie o wydzielanie pewnych części parcel gruntowych położonych w gminie Kłaj przydrodze kolejowej Kraków Bochnia wpisanie do księgi kolejowej we Lwowie.

Wzywa się tedy interesowanych, aby swoje pretensye najdalej do dnia 20 maja 1886 zgłosili. gdyż inaczej przeniesienie nastąpi bez ciężarów.

C. k. sąd powiatowy

Niepołomice, d. 12 marca 1886.

L. 22930. (2027 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych następujących:

Latoszyn, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Bączal górny, Dembowiec, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Kalembina Korzuchów, Tułkowice, w okręgu sądu powiatowego w Frysztaku;

Nockowa z miejscowością Będzienice, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Podborze, w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Małec, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;

Nawsie brzosteckie, w okręgu sądu powiatowego w Brzostku;

Łańcut, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Dzikowiec z miejscowościami Płazówka i Wildenthal, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;

Śnietnica, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Smerekowiec, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Szczawa i Jasna z miejscowością Podłopień, w okręgu sądu powiatowego w Limanowej;

Zabrzeż, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Budzów, Jachówka, w okręgu sądu powiatowego w Makowie;

Grojec, w okręgu sądu powiatowego w Oświęcimie;

Naprawa i Krzeczów, w okręgu sądu powiatowego w Jordanowie położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe tychże gmin, poczynając od dnia 1 lutego 1886 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawne, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, — aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego, w ktorego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej do dnia 1 marca 1887, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami, nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 30 grudnia 1885.

L. 20565. (2028 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości tabularnych (dworskich)

I. W okręgu sądu krajowego w Krakowie:

Przeginia duchowna, w gminie katastralnej Przeginia duchowna i

Czułów w gminie katastralnej Czułów — w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

II. W okręgu sądu obwodow. w Tarnowie:

1) Radgoszcz wielki dom. 89 pag. 445;

2) Radgoszcz wielki także wielki dwór; dalej Pola „Porębiska lub Wyrębiska“ dom. 89 pag 433;

3) Radgoszcz wielki dom. 89 pag. 437.

4) Narożniki z gruntem Pustka miotłowska i Dworek między bagniskami;

5) Mały dwór z przyległościami: Czarkowa i Zarzyce;

6) Wielki Dwór;

7) Kameralne i Wiercieńszczyzna;

8) Podlesie, w gminie katastralnej Radgoszcz, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej.

III. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Rozwadów (oppidum) w gminie katastralnej Rozwadów, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie.

IV. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

1) Gruszów przyległość do Jazowska;

2) Jazowsko, w gminie kastralnej Jazowsko, w okręgu sądu powiatowego w Sarym Sączu;

1) Mszana dolna;

2) Posiadłość tabularna z części gruntów Mszany dolnej, w gminie katastralnej Mszana dolna, w okręgu sądu powiatowego w Mszanie dolnej.

V. W okręgu sądu obwod. w Wadowicach:

1) Zebrzydowice Brody olim muncupata;

2) Zebrzydowski nowy dwór proedium;

3) Zebrzydowice cum proedio Zebrzydowskie, w gminie katastralnej Zebrzydowice, w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi położonych, otwarto nowe wykazy tabularne i że termin co do wykazów tabularnych ad I i II wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 16 lipca 1884 l. 13423, co do wykazów zaś ad III, IV i V, wyznaczony pierwszym edyktem z 13. czerwca 1884 l. 10740 do zgłoszenia praw rzeczonych, odnoszących się do nieruchomości wymienionymi wykazami tabularnymi objętych; co do wykazów tabularnych ad I i II z dniem 30go września 1885, co do wykazów zaś ad III, IV i V z dniem 25go sierpnia 1885 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych nowych wykazach tabularnych uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia

15go czerwca 1886 włącznie

w dotyczącym sądzie kollegialnym a mianowicie co do wykazów tabularnych

ad I do sądu krajowego w Krakowie,
ad II do sądu obwodowego w Tarnowie,
ad III do sądu obwodowego w Rzeszowie,
ad IV do sądu obwodow. w Nowym Sączu,
ad V do sądu obwodowego w Wadowicach,
zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 18 listopada 1885.

Upadłości.

(2300 —3)

Do odebrania przysięgi manifestacyjnej od krydaryusza Dawida Poborylesa tudzież do likwidacyi następnie zgłoszonych wierzytelności i do przejrzenia lub podniesienia zarzutów przeciw planowi obdzielenia wierzycieli, również co do wniosków nad zrealizowaniem ruchomości masalnych wyznaczam termin na dzień 14go kwietnia 1886 o godzinie 10 rano w kancelaryi c. k. sądu powiatowego w Husiatynie, na który interesowanych wzywam.

Husiatyn, dnia 1 marca 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 379/p. (2215 3—3)

WEZWANIE

do c. k. praktykanta podatkowego przy c. k. urzędzie podatkowym w Borszczowie Stefana Martyniuka.

Ponieważ praktykant podatkowy Stefan Martyniuk w Borszczowie wydalił się samowolnie i bez pozwolenia przełożonej władzy z miejsca służbowego i o miejscu swego pobytu nie doniósł, przeto wzywa się go w myśl najwyższego postanowienia z dnia 24 czerwca 1835 ogłoszonego dekretem kamery nadwornej z dnia 9 lipca 1835 l. 28289 (zbior norm skarb. z roku 1835 str. 151) aby w przeciągu 6 tygodni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ do miejsca swego przeznaczenia służbowego powrócił i w c. k. Starostwie w Borszczowie się zgłosił, gdyż w razie przeciwnym uważać go się będzie, jak gdyby wystąpił ze służby rządowej i zostanie on wykreślonym ze stanu osobowego praktykantów podatkowych.

Lwów, dnia 25 marca 1886.

L. 1057. (2244 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomą Jadwigę Wantuch, że przeciw niej wniósł Nathan Wels pozew drobiazgowy o 25 złr, wskutek czego do rozprawy termin na dzień 3 maja 1886 o godz. 9 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem Jadwigę Wantuch, aby albo osobiście stanęła, lub też ustanowionemu dla niej w osobie adwokata dra Radomyskiego w Gorlicach kuratorowi informacyi udzieliła, lub też innego pełnomocnika obrała i o tem tutejszemu sądowi doniosła, w przeciwnym bowiem razie z zaniedbania wynikłe skutki, sama sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.

Biecz, dnia 17 marca 1886.

L. 249. (2247 3—3)

Jego Ekscelencya Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla drugiej, dnia 24 maja 1886 o 8 godzinie rano rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym, przewodniczącym prezydenta sądu obwodowego, a zastępcami przewodniczącego radców Antoniego Dyduszyńskiego, Ludwika Słotwińskiego, Henryka Rappego i Fryderyka Kunzeka.

Sambor, dnia 27 marca 1886.

L. 975. (2200 3—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem Stanisława, Daniela i Pawła Kaniewskich, że przeciw nim Wojciech Chlipalski, dr. Karol Petelenz i Franciszka Petelenzowa o orzeczenie, że prawo domagania się zapłaty sumy 1000 złp., przez przedawnienie zgasło, pod dniem 12 stycznia 1886, l. 975 wnieśli pozew w załatwieniu którego uchwałą z dnia dzisiejszego l. 975 polecono pozwanym w 30 dniach wnieść pisemną obronę.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, przeto w celu zastępowania pozwanych ustanowiono na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adw. dr. Kapiszewskiego ze substytucyą adw. dr. Paszkowskiego kuratorem nieobecnych, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub innego sobie obrońcę wybrali i o tem sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Kraków, 22 stycznia 1886.

L. 2591. (2116 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Szymona Borgulę, że Tarnowski dom komisowy Banku galic dla handlu i przemysłu wniósł przeciw niemu dnia 19 stycznia 1886 l. 933 pozew wekslowy o zapłacenie kwoty 175 zł. z pn, na skutek którego nakaz zapłaty z dnia 21 stycznia 1886 l. 933 powyższej sumy wydanym został i temuż Szymonowi Borguli, jako z miejsca pobytu niewiadomemu na prośbę powodowego domu komisowego de praes. 17 luty 1886 l. 2591 do rąk kuratora adw. dr. Holcera z substytucyą adw. dr. Steca doręczonym zostaje.

W Tarnowie, dnia 25 lutego 1886.

L. 7811. (2282 2—3)

Stosownie do rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa handlu z 16go marca b. r. l. 7882 podaje się do powszechnej wiadomości, iż z dniem 1go kwietnia 1886 wejdzie w życie wymiana przekazów pocztowych do wysokości 200 zł. (400 mark) między Monarchią austryacko-węgierską i Danią, a to pod tymi samymi warunkami jak przy przekazach do Norwegii.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 25 marca 1886.

Zl. 7811.

In Befolgung des hohen Handelsministerial Erlasses vom 16ten l. Mts. Z. 7882, wird bekannt gegeben, daß vom 1 April 1886 an, im Verkehre zwischen Oesterreich-Ungarn und Daenemark Postanweisungen bis zum Betrage von 200 fl. beziehungsweise 400 Mark eingeführt werden, wobei die nämlichen Vorschriften zu gelten haben wie für den Anweisungsverkehr mit Norwegen.

Von der k. k. Post- und Telegrafen Direction.

Lemberg, am 25ten März 1886.

Ч. 7811.

Соотвѣтно до розпоряджения высокого ц. к. Министерства Торговлѣ съ 16 Марта с. г. ч 7882 подаетсѧ до обшой вѣдомости, що съ днемъ 1го Апрѣлѧ 1886 года вïйдемъ въ жызнь вымѣна переказôвъ почтовыхъ до высокости 200 золотыхъ (400 марокъ) помеже Державою Австро-Оугорскою и Данïею а то пôдъ тыми самими оусловïями якъ при переказахъ до Норвегïи

Отъ ц. к. Дирекцïи Почт и Телеграфôвъ.

Львôвъ, днѧ 25 Марта 1886 г.

L. 2590. (2115 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Borgulę, że tarnowski dom komisowy Banku gal. dla handlu i przemysłu wniósł przeciwko niemu dnia 19 stycznia l. 938 pozew wekslowy o zapłacenie kwoty 150 zł. z pn. na skutek którego nakaz zapłaty z dnia 21 stycznia 1886, l. 938 powyższej sumy wydanym został, i temuż Szymonowi Borguli jako z miejsca pobytu niewiadomemu na prośbę powodowego domu komisowego de praes. 17 lutego 1886, licz. 2590 do rąk kuratora adw. dr. Holcera z substytucyą adw. dr. Steca doręczonym został.

W Tarnowie, dnia 25 lutego 1886.

L. 13498. (2302 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Iwana Łepka z Kuryłówki, że Iwan i Jędrzej Korwan i Prakseda 2° Dudko zgłosiła pod dniem 30 listopada 1885 prawo własności do $^3/_4$ części z $^2/_8$ części ciała hipot. objętego wykazami l. 355 dla gminy Kuryłówka w $^2/_8$ częściach na imię Iwana Łepka intabulowanego i że na prośbę tę termin na dzień 28 kwietnia 1886 o 9 godzinie rano do rozprawy w myśl §. 9 ust. z dnia 25go lipca 1871 Nr. 96 Dz. p. p. wdrożyć się mającej wyznaczono.

Wzywa się Iwana Łepkę, aby na terminie tym albo sam stanął lub innego zastępcę sobie obrał lub kuratorowi dla niego w osobie Mikołaja Kowalca z Kuryłówki ustanowionemu potrzebnych objaśnień udzielił, gdyż złe skutki z tego zaniedbania wyniknę sobie przypisać będzie musiał.

Leżajsk, dnia 25 lutego 1886.

L. 23. (2303 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Myślenicach uwiadamia poza granicami Monarchii Austro-węgierskiej zamieszkałych Konstantego Waligórskiego i Anielę Waligórską, że Emil Sendler wniósł przeciwko nim w tymże c. k. sądzie powiatowym pozew dnia 2 stycznia 1886 l. 23 o zapłacenie sumy 450 zł. w. a. i o intabulacyę tej sumy w stanie biernym realności pod lkons. 37 w Myślenicach.

W skutek tego do rozprawy sumarycznej wyznaczono termin na dzień 28 kwietnia 1886 o godzinie 9 przed południem.

Ustanawiając dla pozwanych Konstantego Waligórskiego i Anieli Waligórskiej kuratora w osobie Leona Romowicza c. k. notaryusza w Myślenicach, wzywa się ich, by ustanowionemu kuratorowi udzielili z swej strony potrzebnych dowodów albo innego pełnomocnika sądowi wymienili, gdyż inaczej z tąd możliwe wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypiszą.

Myślinice, dnia 22 lutego 1886.

L. 11687. (2216 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie oznajmia niewiadomemu z miejsca Dawidowi Kohnowi wierzycielowi Jakóbowi Szmer, iż w sprawie Matyldy z Czapskich hr. Osiecińskiej przeciw Jakóbowi Szmer pto 42 złr. wa. z pn. celem wykazania płynności wierzytelności i prawa pierwszeństwa do ceny kupna ze sprzedaży dłużniczych ruchomości uzyskanej wyznaczono termin na dzień 3 maja 1886 o godzinie 9 przed południem w sali nr. III. i że dla niego kuratorem adw. dra Dulębę z zastępstwem dra Szydłowskiego ustanowiono.

Wzywa się zatem Dawida Kohna aby ustanowionemu kuratorowi służące do obrony praw swych środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał. gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów 10 marca 1886.

L. 507 (1975 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Peczyniżynie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Michała Filiowicza, że w sprawie Michała Egerta przeciw niemu o 80 rubli ross. na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum dla niego c. k. notaryusz p. Henryk Szeib w Peczeniżynie ustanowiony i temuż t. s. uchwała z 3 czerwca 1885 l. 3861 i wyrok apelacyjny z 9go lipca 1885 l. 6290 doręczone zostały.

Wzywa się więc Michała Filiowicza aby kuratorowi środki ku jego obronie służące dostarczył lub innego rzecznika sobie obrał, gdyż następstwa z teoo sam sobie przypisze.

Peczeniżyn, dnia 20 lutego 1886.

L. 6645. (2296 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsk. deleg. w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Paderbeutla, że Pawe- i Wiktorya Kapłonow wnieśli przeciw niemu skargę o 18 zł. z przyn., w skutek której do rozprawy drobiazgowej, termin na dzień 12 kwietnia 1886 o godzinie 9 rano wyznaczono, poruczając obronę praw pozwanego kuratorowi adwok. dr. Mikucińskiemu.

Tarnów, d. 15 marca 1886.

L. 7349 (2297 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsk. deleg. w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z pobytu Izraela Holendra, iż Antoni Niedużyński wniósł przeciw niemu pozew o 83 zł., wskutek czego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 19 kwietnia 1886 wyznaczony i dla pozwanego kurator adw. dr. Adolf Ringelheim ustanowiony został.

Tarnów, dnia 23 marca 1886.

L. 2592. (2117 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Edwarda Salomona, że Tarnowski dom komisowy Banku gal. dla handlu i przemysłu wniósł przeciwko niemu dnia 19 stycznia 1886 l. 936 pozew wekslowy o zapłacenie 35 zł. z pn., na skutek którego nakaz zapłaty z dnia 21 stycznia 1882 l. 936 powyższej sumy wydanym został, i temuż Edwardowi Salamonowi, jako z miejsca pobytu niewiadomemu na prośbę powodowego domu komisowego z dnia 17 lutego 1886 l. 2592 do rąk kuratora dra Holzera z substytucyą adw. dra Steca doręczonym zostaje.

W Tarnowie, dnia 25 lutego 1886.

L. 505. (1973 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie w sporze sum. Michała Egerta przeciw z miejsca pobytu niewiadomemu Petrowi Percowicz pto 90 rubli ross. zawiadamia tegoż że dla niego kuratorem ad actum ustanowiony został na jego koszt i niebezpieczeństwo c. k. notaryusz w Peczeniżynie p. Henryk Szeib i że temuż wyrok w sprawie powyższej w dniu 16 czerwca 1885 l. 4645 wydany, doręczony zostaje, że rzeczą jego jest temuż ku obronie swej służące środki podać lub innego sobie rzecznika obrać, gdyż inaczej wynikłe ztąd następstwa sobie samemu przypisze.

Peczeniżyn, dnia 20 lutego 1886.

L. 3340. (2064 1—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Gemolo Sabainiego i Maksa Kahanego, że w sprawie wekslowej Józefa M. Słomy przeciw nim o 560 zł., celem doręczenia Gemolo Sabainiemu uchwały z dnia 12 czerwca 1885 l. 15321 i intymatu z d. 6 września 1885 l. 23993, zaś Maksowi Kahane uchwały z dnia 12 czerwca 1885 l. 15321 dla tychże kurator w osobie adw. dr. Smolarskiego z substytucyą adw. dr. Borońskiego ustanowionym został.

Kraków, dnia 12 lutego 1886.

L. 2597. (2118 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Fani Fraenklowę, że Towarzystwo kredyt. dla handlu i przemysłu w Tarnowie przeciw niej o zapłacenie sumy wekslowej 75 zł. a. w. skargę wniosło, wskutek której nakaz zapłaty z dnia 24 grudnia 1885 l. 19578 wydanym został.

W celu doręczenia powyż powołanego nakazu ustanawia się adw. dra Mikucińskiego z substytucyą adw. dra Stojałowskiego kuratorem ad actum, któremu się nakaz zapłaty i niniejsza uchwała doręcza.

W Tarnowie, dnia 25 lutego 1886.

L. 7064. (2030 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu wzywa wierzycielkę hipoteczną Maryannę z Grochowskich Zuławską z życia i miejsca pobytu niewiadomą, lub tejże z życia i miejsca pobytu niewiadomych możliwych spadkobierców lub prawonabywców, iżby się w ciągu jednego roku z dniem 31 marca 1887 się kończącego, z prawami, jeżeliby jakie do wierzytelności:

1) wedle dom. 39 pag. 321 n. 13 on., dom. 39 pag. 319 n. 8 on. z mocy aktu na dniu 26 lutego 1776 przed ówczesnym sądem ziemskim w Krakowie zeznanego, suma 8.400 zł. pol. na rzecz Maryanny z Grochowskich Zuławskiej;

2) wedle dom. 39 pag. 321 n. 11 on. i dom. 39 pag. 319 n. 9 on. z mocy wyroku byłego sądu ziemskiego zatorskiego z dnia 12 czerwca 1778 suma 12.000 zł. pol. na rzecz tejże Maryanny z Grochowskich Zuławskiej, w stanie biernym tychże dóbr wpisanych, mieć mniemali, tem pewniej się zgłosili i takowe wykazali, inaczej na żądanie proszących w myśl §. 121 ust. hip. powyż wymienione wierzytelności za umorzone uznane i takowe wraz z wszelkiemi adnotacyami, z uchwałami odmownemi w zupełności wykreślone czyli wyekstabulowane zostaną.

O tem się ją zawiadamia ustanawiając dla niej kuratorem ad actum p. adw. dr. Wąsikiewicza.

Nowy Sącz, dnia 31 grudnia 1885.

L. 3067. (2004 1—3)

Z miejsca pobytu niewiadomego Pinkasa Nussenblatta powiadamia się niniejszym, że Lipa Halpern uzyskał w dniu dzisiejszym przeciw niemu nakazy zapłaty l. 2920 na sumę 300 zł., z wekslu Stryj 23 sierpnia 1885, na 600 zł., l. 2921 na 225 zł. z wekslu Stryj 26 listopada 1885, na 300 zł., l. 2922 na 200 zł. z wekslu Stryj 6 grudnia 1885 na 600 zł. wystawionych. że dla obrony tegoż praw ustanawia się na jego niebezpieczeństwo i koszt kuratorem adwokata dra Witza z Sambora z substytucyą adwokata dra Fiternika, że kuratorowi winien udzielić dowody do obrony lub innego pełnomocnika sądowi przedstawić.

Od c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 16 marca 1886.

L. 3049. (2005 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Pinkasa Nussenblatta, że Zazer Jekeles pod dniem dzisiejszym uzyskał przeciw niemu do l. 3049 nakaz zapłaty sumy 150 zł. z wekslu Stryj 22 lipca 1885 na 216 zł. wystawionego i do l. 3051 nakaz zapłaty sumy 300 zł. z wekslu Stryj 2 sierpnia 1885 na 300 zł. wystawionego, że do obrony jego praw ustanawia kuratorem adwokata dra Witza z substytucyą adwokata dra Fiternika, że kuratorowi winien udzielić dowody ku obronie, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawić.

Sambor, dnia 16 marca 1886

L. 2284. (2006 1—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy podaje do publicznej wiadomości, że ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Angelo Sonego kuratora w osobie adwokata dra Michała Fischlera, celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 7 listopada 1885 l. 15497 dla Angela Sonego przeznaczonej.

Stanisławów, dnia 20 lutego 1886.

L. 2693. (2144 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w sprawach cywilnych w Rzeszowie podaje do wiadomości, że w sporze sumarycznym Wolfa Druckera przeciw Rozalii Wiesen o zapłacenie sumy 55 zł., która do Ameryki wydalić się miała, ustanowionym został dla tejże pozwanej kurator adw. dr. Koppel z substytucyą dr. Reicha i temu pierwszemu wyrok z dnia 16 listopada 1885 l. 14807 a dla pozwanej przeznaczony, doręczonym, z wezwaniem Rozalii Wiesen, aby ustanowionemu kuratorowi środki dowodowe naprowadziła, lub innego zastępcę sobie obrała i tutejszemu sądowi o nim wiadomość dała.

Rzeszów, dnia 6 marca 1886.

L. 18761. (2366 1—3)

Obwieszczenie

c. k. komendy zakładu stadników rządowych do pp. hodowców koni w Galicyi.

Ażeby uczynić zadość życzeniom pp. hodowców koni i wdrożyć bezpośrednie znoszenie się z komisyami, skupującemi remonty wojskowe tych panów hodowców którzy zajmują się chowem koni przydatnych na cele wojskowe, zarządziło wys. c. k. Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z wys. c. k. wspólnem Ministerstwem wojny na mój wniosek, aby komenda Zakładu stadników nie spuszczała z oka młodych 3, $3^1/_2$ lub 4 letnich i starszych koni, znajdujących się w rękach prywatnych hodowców, a nadających się do służby wojskowej lub zakupna dla c. k. zakładów remont, dalej by stosownie do ich życzeń ułatwić znoszenie się z komisyami dla zakupna remont tym panom hodowcom, którzyby nie mieli zamiaru posługiwania się przy zbywaniu swych koni pośrednikami lub liwerantami.

Przytem jednak zauważa się, że c. k. komenda Zakładu stadników nie jest upoważnioną do zakupna koni, lecz zadaniem jej będzie jedynie przyjmować dotyczące zgłoszenia i wskazać komisyi dla zakupna remont, gdzie takowe mogą być nabyte.

Rozumie się samo przez się, że wolno każdemu hodowcy znosić się w tym względzie wprost z komisyą asenterunkową dla remont nr. 3 we Lwowie lub Eksposyturą w Rzeszowie.

Takie zgłoszenia koni przydatnych do służby wojskowej, mogą być wniesione wprost do c. k. komendy zakładów stadników lub przez organa tego zakładu.

Pp. oficerowie, weterynarze i konowałowie c. k. Zakładu stadników otrzymali przeto polecenie, by przy sposobności objazdu swych okręgów a komendami stacyj w czasie peryodu stanowienia zasięgali odkładnych w tej mierze informacyi i przesyłali c. k. komendzie zakładu wniesione zgłoszenia i zebrane daty, niemniej przedstawiali objawione w tej mierze życzenia.

Lwów, dnia 24 marca 1886.

Logothetti w. r.

L. 7729 (2345 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że dnia 16 lutego 1886 do l. 7729, wnieśli Cirla Ahl. Antschel Laufer i Berl Laufer współ właściciele realności l. $205^4/_4$ we Lwowie z prośbą o postępowania amortyzacyjnego względem sumy 2200 złr. pol. w stanie biernym realności l. $205^4/_4$ we Lwowie na rzecz Lei Ardel wedle Dom. 19 pag 207 nr. 1 on do l. 4107 z roku 1796 zahipotekowanej, tudzież odnoszącej się do tej pozycyi adnotacyi przymusowej sprzedaży realności l. $205^4/_4$ we Lwowie celem zaspokojenia pretensyi 2200 złr. pol. wedle Dom. 19, pag. 208 nr. 3 on do l. 3225 z r. 1796 dozwolonej, w skutek czego wzywa się Leę Ardel, względnie jej niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, aby w przeciągu roku, a w szczególności do 1 kwietnia 1887, ze swemi roszczeniami się zgłosili, albowiem po daremnym skutecznym upływie tego terminu, na dalsze żądanie proszących amortyzacyja i wykreślenie wymienionych wpisów orzeczoną i wykreślenie tychże nastąpi.

Lwów, dnia 6 marca 1886.

L. 7703. (2091)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych firma „Schaja Silberbusch“ dzierżawca młynów i propinacyi w Żabokrukach wciągnietą została.

Kołomyja, dnia 20 sierpnia 1885.

L. 1852. (2128)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że w sprawie indemnizacyjnej dóbr Jankowice ustanowiono dla nieznajomego z życia i miejsca pobytu Izaka Sandbanka kuratorem ad actum adw. dr. Rosenbacha z zastępstwem adw. dr. Łużeckiego i pierwszemu doręczoną została tusądowa uchwała, którą na prośbę Lei Schwarz sub. pr. 1 maja 1885 l. 5798 wniesioną, zezwolono na wydanie z masy indemnizacyjnej dóbr Jankowice złożonych na jej rzecz pod art. dz. 347/884 obligacyj indemnizacyjnych nr. 3705 na 50 zł., 17217 i 17218 po 100 zł., nr. ... zł., z kuponami począwszy od 1 maja 1884 płatnymi, gotówki 70 zł. $87^1/_2$ ct., tudzież książeczki przemyskiej Kasy oszczędności nr. 2562 na 290 zł. $91^1/_2$ ct. opiewającej pod art. dz. 620/874 przechowanej i wzywa nieznajomego z życia i miejsca pobytu Izaka Sandbanka, aby co do obrony praw swych z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, dnia 3 marca 1886.

L 11167. (2090)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy polecił wykreślenie z rejestrów handlowych dla spółek firmy: Izak i Hersch Storper dzierżawy propinacyi napojów palonych w Śniatynie z powodu zaniechania interesu i odpisania podatku.

Kołomyja, dnia 29 listopada 1885.

L. 1528. (2132)

Sąd obwodowy wpisał w rejestr dla firm pojedyńczych firmę: „Restauracya w Krynicy Karola Dutkiewicza“, którą właściciel sam podpisywać będzie całem imieniem i nazwiskiem.

Nowy Sącz, dnia 9 marca 1886.

L. 509. (2377 1—3)

C. k. starostwo górnicze w Krakowie podaje do wiadomości, że c. k. urząd górniczy okręgowy przeniesiony ze Lwowa do Stanisławowa urzędowania swe we Lwowie dnia 31 marca r. 1886 zastanowił, a urzędowanie w Stanisławowie dnia 1go kwietnia r. 1886 rozpoczął.

W Krakowie, dnia 1 kwietnia r. 1886.

Z. 1681. (2093)

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol als Handels-Gericht hat verfügt bei der sub P. Z. 24/85 des Registers eingetragenen Genossenschafts-Firma: „Credit Verein in Mikulince registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung auf Grund des Beschlußes der Generalversammlung vom 28ten December 1885 nachfolgende Statuten änderung einzutragen:

1) Der §. 6 des Statutes ist dahin abgeändert: die Direktion besteht aus zwei Mitglieder von denen der Eine der Obmann und der Zweite der Controleur zu sein hat, welche beide unter ihrer Verantwortung einen Cassier und Sekretär zu bestellen haben.

2) Dem Gemäß wird der § 9 des Statutes dahin geändert, daß die Firma des Vereines von beiden Direktionsmitgliedern zu zeichnen hat und nur dann der Verein dritten Personen gegenüber rechtlich verpflichtet wird;

3) Die § 3, 63 und 66 werden dahin ergänzt, daß sowohl die Bildung des Betriebsfondes, wie auch die Abschlüßung der Vereinsgeschäfte nur von Genossenschaftsmitgliedern und mit Genossenschaftsmitgliedern ausschlüßlich bewirkt werden können.

Tarnopol, am 6 Februar 1886.

Konkursa.

Z. 19092. (2277 1—2)

Concurs Ausschreibung

Bezüglich der Zöglingsplätze in der k. k. Marine Academie.

Mit Beginn des nächsten Schuljahres (15ten September) werden in der k. k. Marine-Academie in Fiume, mehrere Zöglingsplätze (ganz- und halbfreie Aerarial - Plätze, dann Zahlplätze) zu besetzen sein.

Die allgemeinen Bedingungen sind aus den in Nr. 74 der „Gazeta Lwowska" vom 1ten April 1886 voll-inhaltlich (zur Insertions-Zahl 1823 eingeschalteten Concurs-Ausschreibung zu entnehmen

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine Section.)

Wien, im März 1886.

L. 130. (2283 3 3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na miejsce lekarza przy c. k. zarządzie salinarnym w Kałuszu, za kontraktem z prawem obustronnego półrocznego wypowiedzenia zawrzeć się mającym z wynagrodzeniem za wykonywanie wszelkich czynności lekarskich i chirurgicznych operacyj przy chorych sługach i robotnikach salinarnych w ryczałtowej kwocie rocznych 300 zł. płatnych w ratach miesięcznych z dołu.

Ubiegający się mają podania zaopatrzone w świadectwa z odbytych nauk lekarskich ewentualnie osiągniętego stopnia doktora medycyny i chirurgii, wnieść do c. k. zarządu salinarnego w Kałuszu najdalej do 15 maja r b., i wykazać się w tychże legalnie co do wieku, znajomości języków krajowych i niemieckiego i dotychczasowego zatrudnienia, jakotez złożyć oświadczenie, że kompetent z warunkami kontraktu obeznany i takowym bezwarunkowo się poddaje.

Zarys kontraktu można przejrzeć w c. k. zarządzie salinarnym.

C. k. zarzad salinarny.

Kałusz, dnia 29 marca 1886

L. 8268. (2281 3—3)

KONKURS

na posadę poczmistrza przy c. k. urzędzie pocztowym w Uścierykach powiatu Kosowskiego za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 500 złr., z roczną płacą 500 zł., ryczałtem kancelaryjnym 120 zł. i wynagrodzeniem 480 zł. rocznie za jazdę posłańczą między Uścierykami a Uście Putillą.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 27 marca 1886.

L. 4919 (2317 2—3)

Celem obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelickie w okręgu metrykalnym Bocheńskim a ewentualnie zastępcy, tegoż rozpisuje się niniejszem w myśl § 4 rozporządzenia Ministerialnego z dnia 15 marca 1873 l. 12944 konkurs do 20 kwietnia br.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść do tutejszego c. k. Starostwa prośbę własnoręcznie przez siebie napisaną, w której mają wykazać dokumentami rodzaj zatrudnienia, stopień wykształcenia jakoteż dotychczasowe nienaganne zachowania się a w końcu udowodnić, iż władają dokładnie językami krajowemi i że obeznani są dokładnie z przepisami po wyż powołanego wys. rozporządzenia ministerialnego, normującego sposób prowadzenia ksiąg metrykalnych w którym to względzie winni będą podać się w c.k. Starostwie odnośnemu egzaminowi.

Z nadaniem tej posady połączone jest prawo pobierania za każde wpisanie aktu metrykalnego jakoteż za każde wystawienie poświadczenie metrykalnego opłaty w kwocie 50 ct. za wystawienie zaś wyciągu familijnego w wykonaniu ustawy o poborze wojskowym opłaty w kwocie 1 złr. wa.

Bochnia, dnia 27 marca 1886.

Doniesienia prywatne.

Poszukuje umieszczenia **oficialista, ekonom.** Dotychczas zajmował posadę od lat 15 na jednem miejscu. Bliższych informacyi udzielą w Agencyi T. W. ubezpieczeń, ul. Hetmańska l. 12. 2214 3—3

Parcele budowlane

starodrzewem zarosłe, w zdrowem, malowniczem i od środka miasta nieodległem położeniu, nadające się szczególniej do budowy **will,** są po umiarkowanych cenach do nabycia. Bliższa wiadomość na miejscu **ul. Gancarska l. 19**, w godzinach popołudniowych. 2365 1-3

(2318) 2—3

Ogłoszenie.

C. k. Notaryusz w Bohorodczanach poszukuje koncypienta z kilkuletnią praktyką i egzaminem notaryalnym.

Biblioteka wartości przeszło 2000 zł. powstająca z cennych dzieł polskich, niemieckich i francuskich, tanio do sprzedania w całości lub częściowo. Przy dobrej gwarancyi na wypłat. Zgłoszenia imienne listownie pod „Biblioteka 2000 Lwów, poste restante. 2307 2—3

Premiowane na wystawie przyr. lek. w Krakowie 1881 r.

WSTRZYKIWANIE z MATICO

aptekarza **Henryka Blumenfelda** *we Lwowie.*

Wstrzykiwanie to, sporządzone z rośliny Matico [Piper angustifolium] znachodzącej się w południowej Ameryce, posiada nietylko znakomite własności prezerwatywne, lecz po kilkurazowem użyciu zastarzałe nawet cierpienia przewodu moczowego usuwa.

Cena 50 ct.

KAPSUŁKI Z MATICO

wyrobu aptekarza Henryka Blumenfelda **WE WOWIE.**

najlpszy środek przeciw rzerzącce (wywiorowi) upływowi nasienia męskiego, nieżytowi kanału moczowego i upławom kobiecym.

Kapsułki te są z części eterycznych roślin „Matico Santale Kopaiwi Kubeby" tak szczęśliwie złożone, że nie sprawiają żadnych dolegliwości żołądkwych a skutek jest nadzwyczaj pewny i szybki.

Szczególnie zalecają się kapsułki w wypadkach, gdzie zapalenie chorobie towarzyszy

UŻYCIE: dziennie 6 do 18 sztuk.

Cena 80 ct.

Główny skład w aptece Henryka Blumenfelda we Lwowie.

[1771 16—6]

L. 497. (2367 1—3)

Konkurs.

Z fundacyi zmarłego Ignacego Lewkowicza dla izrael. ubogich dziewcząt nadany będzie dnia 26 maja 1886 jako w rocznicę śmierci fundatora posag dla biednej izrael. dziewczyny w sumie 1400 złr. wa. od której będą potrącone wydatki insercyjne i t. p.

Ubiegające się o ten posag powinne wnieść swe pisemne podania do 13 maja b. r. na ręce lwowskiego zboru izraelick. i takowe zaopatrzyć następującemi dowodami.

1) co do ich przynależności do gminy miasta Lwowa,

2) co do ewentualnego ich pokrewieństwa z fundatorem,

3) co do ubóstwa,

4) co do ukończonego 16 roku życia,

5) co do okoliczności czy mają rodziców lub nie i

6) co do ich moralności.

Przełożeństwo zboru izrael.

Lwów, dnia 29 marca 1886.

Dr. A. MAJEWSKIEGO Zakład wodoleczniczy

we Lwowie (w Kisielce) otwarty przez całą zimę.

(7727 20—?)

Uznaną powszechnie najlepszą masę

do zapuszczania **podłóg** polecają

Hübner i Hanke

we Lwowie.

Odsprzedającym dajemy odpowiedni rabat. (7979 36—?)

JAN DŁUGOSZ

w Korczynie nr. 299 koło Krosna

poleca: 1770 3—5

płótna z prawdziwej lnianej przędzy
Nr. 90 szerok 85 ctm. sztuka po 24 złr.
Nr. 80 szerok. 85 ctm. sztuka po 20 złr.
Nr. 75 . . . . . sztuka po 17 złr.

płótna na prześcieradła
Nr. 70 szerok. 85 ctm. sztuka po 14·—
Nr. 60 szerok. 80 ctm. sztuka po 13·25
Nr. 50 szerok. 80 ctm. sztuka po 11·50
Nr. 40 szerok. 80 ctm. sztuka po 10 —

dymki pąsowe nr. 65 szerok. 85 ctm. po 13 zł.
chusteczki tuzin 3 zł. 30 ct.
ręczniki tuzin szerok 44 ctm. 3 zł 70 ct.
ścierecz ki „ „ 60 ctm. 1 zł. 85 ct.

nadto rozmaitego wyrobu obrusów, serwet i płótna żaglowego.

Próbki i przesyłki wysyła opłacone.

Konkurs

L. 653 (2312 2—3)

Miasto Żółkiew rozpisuje konkurs na posadę lekarza miejskiego z płacą roczną 300 zł. w. a. i wolną praktyką.

Podania wnosić należy do Zwierzchności miasta do d. 1go maja 1886.

Uwzględnieni zostaną tylko doktorowie medecyny.

Magistrat miasta Żółkwi dnia 27 marca 1886.

Burmistrz: Skólimowski.

Polaryna

wypróbowany środek przeciw wszelkim odmrożeniom.

Polaryna podług recepty jednego z lekarzy ekspedycyi polarnej sporządzona i w krajach podbiegunowych używana wywiera znakomite skutki a zastosowana w naszych krajach okazała się rzeczywiście wybornym środkiem przeciw odmrożeniom o czem w licznych wypadkach przekonano się.

Użycie: Raz lub dwa razy dziennie pendzlują się środkiem tym obrzmienia pochodzące z odmrożenia, poczem w krótkim czasie skutek nastąpi.

(144 24—3) **Cena 60 ct.**

Główny skład w aptece pod „złotym słoniem **Henryka Blumenfelda** we Lwowie.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem na rok 1886

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w ekspedycyi *„GAZETY LWOWSKIEJ"*

Zamiejscowi zechcą przysłać **2 zł. 70 cnt.,** z których przypada 10ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przysełamy Szematyzmu.

Nowa książka:

„Krótki rys dziejów powszechnych"

przez prof. gimn.

A Szarłowskiego i J. Sutowicza

(Przerobienie K. Ploetza.)

obejmuje dzieje starożytne, średniowieczne i nowożytne, do roku

(2286 2-3) **1886**

i jest nieocenionej wartości dla wszystkich, którzy się przygotowują do egzaminów prywatnych, wstępnych, promocyjnych, poprawczych, a szczególnie dla **maturzystów**

O książce tej pisze „Przewodnik naukowy i literacki" w zeszycie marcowym pomiędzy innemi:

„Na praktyczny użytek tej książki nie potrzeba zdaje się zwracać uwagi i podając wszystkie najważniejsze daty i fakta historyczne treściwie w formie łatwej do przyswojenia a wykluczającej wszelką zbyteczną rozwlekłość będzie ona niemałem ułatwieniem w pracy przygotowawczej jako rodzaj „Vade mecum" i przewodnika w studyach historycznych".

16-ka stron 540. Cena 1 zł. 60 ct,

Nakładem księgarni W. DOBOSZYŃSKIEGO w Stanisławowie

Do nabycia także we wszystkich większych księgarniach

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie.

Z dniem 31 marca 1886 r. było w obiegu:
Asygnacyj kasowych naszego Banku a. w. złr. 146.500.

Kraków, dnia 1 kwietnia 1886.

(2378) **Dyrekcya.**

Egzystujący od 1805 roku

Zakład ogrodniczy C. ULRICH

w Warszawie, ulica Ceglana nr. 3.

Poleca ze zbliżającą się porą sadzenia, znaczne zapasy drzew owocowych, drzew i krzewów ozdobnych, róż piennych nizko szczepionych itp. z własnych obszernych szkółek w Górcach pod Warszawą. Katalogi na żądanie odwrotną pocztą przesyła się franco.

Na wystawach rolniczo - przemysłowej i ogrodniczej odbytych w roku zeszłym w Warszawie, szkółki moje otrzymały oprócz nagród pomniejszych **3 medale złote i medal srebrny wielki Ministeryum Dóbr Państwa.** (2171 3—6)

Zakład zdrojowo kąpielowy

Truskawiec

(Stacya pocztowa i telegraficzna)

otwarcie pory kąpielowej dnia 26 maja. zamknięcie 15 września

W pobliżu stacyi kolei naddniestrzańzkiej „Drohobycz" posiada: **zdrój solankowy, należący według tegorocznej analizy Profesora Radziszewskiego do najsilniejszych, wyborną żelazistą borowinę, sól glauberską i zdrój moczopędny „naftowy" zwany, żętyca i mleko; kuracya za pomocą massage i elektryki.**

Choroby, których leczenie w Truskawcu wskazane: Przewlekły gościec i dna; przewlekłe choroby przewodu pokarmowego, macicy, skóry, kości, ustroju nerwowego, nerwobole, zołzy, otyłość wypociny, piasek nerkowy, nieżyt pęcherza i t. d.

Nowe łazienki, mieszkania z usługą piękne, wygodnie urządzone i w piece zaopatrzone. Kaplica łacińska i cerkiew. Kilka restauracyi, cukiernia, czytelnia, dobra kapela. Położenie zdrowe, podgórskie, liczne cieniste spacery i wycieczki w okolicę. Apteka i skład wód mineralnych w miejscu. **W pierwszym i ostatnim sezonie pomieszkania w domach zakładowych o 30 prc. tańsze.**

W roku bieżącym ordynować będą w Truskawcu: **Dr. Aureli Plech z Jarosławia i dr. Jan Rosner, asystent kliniki położniczej z Krakowa.**

Ubogich chorych, którzy wykażą sie świadectwem ubóstwa potwierdzonem przez c. k. starostwo uwzględniać się będzie wedle możebności tylko w pierwszym i ostatnim sezonie.

Zarząd zdrojowy Truskawiecki.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z e. k [illegible] Kr[illegible]